

HONVÉD ALTISZTI FOLYÓIRAT

XXXIII. ÉVFOLYAM
2021. 2. SZÁM

General
Ferenc KOROM

HUNGARY

TARTALOM

TARTALOM

Új feladatok – újfajta szemlélettel	2
„Elvárom, hogy minden altiszt váljon vezetővé!”	3
Típusváltás a harckocsizóknál	6
Újabb mérföldkőhöz ért az altisztképzés	10
37-esek a kórházfeladatban	12
Vigyázzunk magunkra és családunkra!	13
Az újhullámos	14
Páncélosok előre! De ésszel	16
Harcászatról, egy kicsit másképp	16
Világelső harsonás	20
Megemlékezés március 15-éről	21
Édesanya	22
A célkeresztben Tokió	23
Jó helyen és jó kezekben	28
A Honvédségi Szemle 2021/3. számának tartalmából	28
Humor	31
Történelmi emlékezés. Az első világháború kitüntetései	32

Az újhullámos 14. oldal

Új feladatok – újfajta szemlélettel

„A legmegfelelőbb útvonalat, a különböző kerülőket az utazóra kell bízni.”

LIPPAI PÉTER DANDÁRTÁBORNOK

A Magyar Honvédség rég nem látott fejlődésen, átalakuláson megy át napjainkban, amely nemcsak a technikai eszközök és harcászati eljárások, hanem a gondolkodásmódunk-szemléletmódunk megújulásával is együtt kell hogy járjon. Ezért egyre nagyobb hangsúlyt szükséges helyeznünk a küldetésorientált vezetés „megtanulására” és annak hatékony alkalmazására.

Katonai szempontból a küldetésorientált vezetési szemlélet bír leginkább a szervezeti megújulás kialakításához és hosszú távú megtartásához szükséges jellemzőkkel. De mit is jelent a küldetésorientált vezetés? A lényegét egyszerűen úgy fogalmazhatjuk meg, hogy a parancsnok a beosztottak számára a végrehajtandó feladat keretét rögzíti, a végrehajtásához vezető utat viszont nem határozza meg. A végrehajtás során így kiemelt szerepe lesz a kreativitásnak, a kiváló vezetői képességeknek, a harcászati helyzetek „eszes” kihasználásának, valamint az újítkészségnek és a találmányosság-nak. A hatékony, gyors reagálás, az önálló döntést hozni képes vezetők cselekedetei nagymértékben megnövelik a túlélés esélyeit a harcban.

Ez a fajta vezetési szemlélet kreatív, jól felkészült és kiképzett, a parancsnokában és a szervezetben bízó beosztott állományt, vezetői oldalról pedig a beosztottjaival szemben őszinte emberi kapcsolatokra törekvő, nyílt kommunikációt folytató, jól képzett és természetesen alárendeltjei felett bizalommal bíró vezetőt feltételez. Ez azonban nem fog egyik napról a másikra általánossá válni, hiszen meg kell változtatnunk az évtizedek alatt kialakult és megkövesedett vezetői stílusunkat.

Megnövekedett teendőink végrehajtása érdekében nagy hangsúlyt kell fektetnünk a képzések, kiképzések színvonalának emelésére, a nyílt és őszinte kommunikációra. Olyan szilárd alapot kell megteremtünk-létrehozunk az altiszt és legénységi állomány képzése-kiképzése során, melyre egyrészt biztos támaszkodhatnak a beosztottaink a feladataik végrehajtásakor, másrészt, amely biztos bázisul szolgál számunkra, altiszt vezetői számára a küldetésorientált vezetési stílus alkalmazásakor.

Balog Sándor főtörzsászlós

„Elvárom, hogy minden altiszt váljon vezetővé!”

Interjú Korom Ferenc vezérezredessel, a Magyar Honvédség parancsnokával

– **Vezérezredes úr több mint két éve tölti be a Magyar Honvédség parancsnoki beosztását. Hogyan értékeli az elmúlt időszakot?**

– Az eltelt több mint két év nemcsak számomra, de a Magyar Honvédség vezetése és a teljes személyi állománya számára is jelentős változásokat hozott. Olyan feladatok és kihívások határozták és határozzák meg szolgálatteljesítésünk minden napjait, amelyeket korábban nem tapasztaltunk. Gondolok itt a Magyarország Kormánya által meghatározott Zrínyi Honvédelmi és Haderőfejlesztési Program feladatainak teljesítésére, a szövetségi rendszerünkben adódó, határainkon kívüli fegyveres és nem fegyveres szolgálatok ellátására, a tömeges migráció kezeléséből adódó feladatainkra, valamint a COVID-19 elleni küzdelemben a Magyar Honvédség szerepvállalására. A Magyar Honvédség parancsnokaként büszke vagyok a haderő által az elmúlt időszakban végrehajtott példás helytállásra, valamint katonáinkra, akik esküjükhöz híven, számos esetben a családjuk-

Korom Ferenc vezérezredes: Az eltelt több mint két év a Magyar Honvédség vezetése és a teljes személyi állománya számára is jelentős változásokat hozott

tól távol teljesítik szolgálati feladataikat Magyarországon és a magyar állampolgárok védelme érdekében.

– **A Zrínyi Honvédelmi és Haderőfejlesztési Programnak köszönhetően korábban nem látott fejlesztések zajlanak, melyek által a teljes Magyar Honvédség megújul. Milyen kihívásokat állítanak a változások a személyi állomány elé?**

– A Zrínyi Honvédelmi és Haderőfejlesztési Programnak köszönhető megújulás nemcsak a technikai eszközök fejlesztését jelenti, hanem szemléletében, felfogásában és reményeim szerint hitében is egy új haderő jön létre. Olyan technikai, technológiai, vezetés-irányítási fejlődésnek vagyunk és leszünk tanúi, amely még soha nem volt tapasztalható a Magyar Honvédségben. Ez a folyamat kiemelt felelősséget ró a Magyar Honvédség vezetésére, de bátran állíthatom, hogy felelősséget ró minden katonára, rendfokozattól, beosztástól függetlenül, és minden honvédelmi alkalmazottra egyaránt. A megújulás folyamata azonban sohasem egyszerű! Véleményem szerint egy haderőben technikát, technológiát, adott esetben harceljárásrendet váltani a könnyebb feladat, sokkal nagyobb kihívás a mentalitás megváltoztatása. Ahogy mondani szoktam: keleti gondolkodásmóddal nyugati technikát üzemeltetni nem lehet. Nyilván fel kell hogy nőjünk ehhez a feladathoz. Komoly kihívást

A Magyar Honvédségben soha nem tapasztalt technikai, technológiai, vezetés-irányítási fejlődés, megújulás zajlik

jelent katonáink felkészítése az új típusú technikai eszközök használatára, valamint a harceljárások adaptálására. Fontosnak tartom továbbá a vezetők felkészítését, ideértve az alakulatok tisztjeinek és altisztjeinek felkészítését is, hiszen ők a közvetlen irányítói a zajló változásoknak.

– **Hogyan látja parancsnok úr a honvéd altiszti kar helyét és szerepét a megújuló Magyar Honvédségben?**

– Az altiszti kar jelentős átalakuláson ment át a rendszerváltoztatás óta. A megváltozott biztonsági környezet, a Magyar Honvédséggel szemben korábban nem tapasztalt új típusú kihívások, a szövetségi tagságunkból következő elvárások, a haderőfejlesztési program kapcsán felmerülő igények egyértelműen megkövetelték, hogy áttekéljük az altisztek helyét és szerepét a honvédségben. Az alapvetően végrehajtói feladatkörökből az altisztek a vezetés-irányítás, valamint a döntéshozatali rendszer elengedhetetlen részévé váltak. Az altisztek az alárendelt állományra közvetlen ráhatással bíró állománykategóriaként kulcsfontosságúak a parancsnokok szándékának a végrehajtók számára is egységesen értelmezhető, végrehajtható leképezéséhez. Meghatározó résztvevői a feladat-végrehajtás közvetlen irányításának, tapasztalatukkal biztosítják az adott szintű parancsnok támogatását, ezzel a művelet sikerét. Kiemelt felelősséget viselnek a szervezet belső kommunikációjáért és aktív ráhatással vannak a szervezet belső folyamataira. A kölcsönös bizalom révén a parancsnok részére folyamatosan értékelést és visszajelzést adnak a küldetésről és az azt befolyásoló változások hatásairól. Ezek a feladatok – helyesen értelmezve és végrehajtva – nagyban hozzájárulnak a szervezet hatékonyságához, a változások megfelelő kezeléséhez. Határozott véleményem, hogy a Magyar Honvédség jövőbeni sikerének egyik alapvető kulcsa a jól felkészült, lojális, hazája iránt elkötelezett honvéd altiszti kar!

Az altisztek meghatározó résztvevői a feladat-végrehajtás közvetlen irányításának

– **Altisztjeink gyakran idézik vezérezredes úrnak az altisztképzés átalakítása kapcsán elhangzott feladatszabását: „Elvárom, hogy minden altiszt váljon vezetővé!” Kifejtené az olvasóknak, hogy mit jelent ez a gyakorlatban?**

– A jövő kihívásai, így a fegyveres konfliktusok jellemzői, tartalma és módszerei is változnak az idők folyamán, azonban a fegyveres küzdelem természete és hatása az emberre, vagyis a katonára, változatlanok maradnak. Az altisztek műveleti alkalmazási és doktrinális felkészültsége, rendfokozati és beosztási szintjüknek megfelelő vezetői felkészítése kiemelten fontos a jövő hadviselése szempontjából. A hadszínterek dinamikus változásai, a harceljárások gyors fejlődése miatt magasan képzett, felkészített altisztekre van szükség, akik rendelkeznek a kritikus gondolkodás, a döntések meghozatalának képességével. Arra kell felkészíteni saját beosztásában az adott altisztet, hogy képes legyen a rendelkezésre álló erőket/eszközöket – a kialakuló helyzetek gyors változásait lekövetve – minden esetben optimálisan, a leghatékonyabban és célirányosan alkalmazni a kitűzött végállapot elérése érdekében. Ennek végrehajtásához az altisztek-

nek nagyfokú mozgásszabadsággal, egymás és katonatársaik iránti kölcsönös bizalommal, magas szintű kreativitással, magabiztossággal, kezdeményezőképeséssel és a nagy közös kép minél pontosabb ismeretével kell rendelkezniük. Többek között e célok elérése érdekében hagytam jóvá az ötszintű Acélkocka Altisztképzési Rendszer bevezetését.

– **A Magyar Honvédség – zömében az altiszti és legénységi állomány – a pandémiás időszakban a korábbinál jóval gyakrabban kerül kapcsolatba a civil társadalommal, melyre a sorkatonaság felfüggesztése óta nem volt példa. Hogyan értékeli parancsnok úr a közös feladat-végrehajtást, annak hatásait?**

– A Magyar Honvédség, mely a társadalom része, a járványhelyzettel kapcsolatos műveletek megkezdése óta részt vesz a védekezésben. Ezek a feladatok nem szokványos, tradicionális értelemben vett katonai feladatok, azonban az állampolgároktól érkező visszajelzések alapján egyértelműen megállapítható: a katonák jelenléte biztonságot nyújt a lakosság számára. A műveletekben részt vevő kormányzati intézmények, szolgáltatók, kórházak vezetői kiemelik a katonáinktól

megtapasztalt példás helytállást, valamint az alapvető katonai értékek, így a pontosság, precizitás, megbízhatóság, a lojalitás és a bajtársiasság számukra is kézzelfogható megjelesését. Ez a tapasztalat a valóságban is láttatja a számunkra alapvető fontosságú értékeket, és kivívja a magyar társadalom megbecsülését, a koronavírus-járvány kapcsán pedig érzik, érzékelhetik az emberek, hogy mindig és minden körülmények között számíthatnak a Magyar Honvédség teljes személyi állományára.

– **Végül, de nem utolsósorban, kérem vezérezredes urat, fogalmazza meg, milyen elvárásai vannak a jövőre vonatkozóan a honvéd altiszti kar felé.**

– Fontosnak tartom, hogy a honvéd altisztek felkészítési rendszere biztosítsa az önbizalom, a kritikus gondolkodás, az önálló döntéshozatal képességének, valamint a végrehajtáshoz biztosított új fegyverekbe, fegyverrendszerekbe vetett bizalom kialakulását az állománycsoportban. Tapasztalhatjuk, hogy a fokozott tempójú technikai fejlődésnek köszönhetően egyre nagyobb erő, akár halálos tüzérek kerül egyre alacsonyabb döntési szint parancsnoksága alá, ami akár műveleteket is képes befolyásolni. Ezeknek az erőknek és eszközöknek az alkalmazása feltételezi a

Az ország legkisebb falvaiban is megtapasztalhatták az emberek, hogy mindig számíthatnak a Magyar Honvédségre. Az oltóbusz Sajószentpéteren

nagyfokú tudást és ismeretet, önállóságot és a rendszerszintű gondolkodás képességét. Az altisztképzésben a fenti tulajdonságok, készségek, képességek kialakítására történő nevelésnek, felkészítésnek hangsúlyosan meg kell jelenniük. A honvéd altiszti kar a honvédség egyik meghatározó állománykategóriája. A Magyar Honvédség vezénylőzászlósával és a vezető altiszti karral közösen kiemelt figyelmet fogunk fordítani az altiszti kar fejlesztésére, a Zrínyi Honvédelmi és Haderőfejlesztési Program végre-

hajtásával kapcsolatos feladataikra és szerepükre. A minőségi altiszti kar építésének feltétele a minőségi kiválasztás és a minőségi képzés. Az Acélkocka Altisztképzési Program biztosítja és biztosítani fogja azt a célkitűzést és elvárást, hogy a Magyar Honvédségnek minden időben felkészült, elkötelezett, lojális altiszti kara legyen, amely kész feladatainak maradéktalan végrehajtására. Legfőbb célkitűzés, hogy 2030-ra a Magyar Honvédség altiszti kara a régió egyik meghatározó altiszti karává váljon. Mindenkitől elvárom, hogy tudása legjavát nyújtva tegyen a céljaink megvalósulásáért, a Magyar Honvédség presztízsének magas szinten tartásáért, a civil társadalom támogatásáért. Ehhez kívánok sok sikert, kitartást, erőt és egészséget, megköszönve a honvéd altiszti kar teljes állományának, minden vezető és beosztott altisztnak az elmúlt időszakban tanúsított példás szolgálatát és helytállását, családtagjaiknak a támogatást.

– **Vezérezredes Úr, az altiszti kar nevében köszönöm az interjút, az iránymutatást, az értékes gondolatokat.**

Munkavégzés az oltóbusz „fedélzetén”

*Tigyi István Zsolt főtörzszászlós
Fotó: Szabó Lajos zászlós,
HM Zrínyi Nkft. és archív*

Típusváltás a harckocsizóknál

„Tudás és türelem: ezek a jó harcos ismérvei”

(SPARTACUS – VÉR ÉS HOMOK C. FILM)

2020. július 24. jeles nap volt a Magyar Honvédség 25. Klapka György Lövészdandár életében, hiszen ezen a napon, a harckocsizók védőszentjére, Szent Kristófra emlékezve adták át ünnepélyes keretek között a dandárhoz érkezett első Leopard 2A4HU típusú harckocsikat. Az átvett négy páncélos után a szállítási terveknek megfelelően az év végéig további nyolc érkezett a dandárhoz. Az új Leopard 2A4 harckocsi beszerzése a Magyar Honvédségben az utóbbi évtizedek legnagyobb volumenű páncélos fegyvernemi modernizációja. Ezzel a beszerzéssel nemcsak évtizedeket ugrottunk előre az időben a modern technikai eszközök terén, hanem az altisztek élete is jelentősen könnyebbé és kiszámíthatóbbá vált.

Az új harckocsi használatbavétele, valamint a kiképzés megszervezése összetett feladat, tele kihívásokkal. A kiképzés megkezdésének elengedhetetlen feltétele a kiképzői állomány. Ennek érdekében 16 főt jelöltek ki a tatai dandár 11. Harckocsizászlóalj állományából, akik Ausztriában „Train the Trainer” program keretében két ütemben, összesen négy hét időtartamban

Leopárd 2A4 kezelői felkészítést hajtottak végre. A kiutazó állomány több mint fele (7 fő) az altisztek közül került ki; szakaszaltiszti, harckocsi parancsnoki, kiképző altiszti, vezénylőszáslósi beosztásból jelölték ki őket. Ennek oka roppant egyszerű: ezen állomány rendelkezett többéves szakmai múlttal, tapasztalattal, megfelelő nyelvi kompetenciákkal és kiképzői tudással, így ők lesznek a hazai képzés kulcsszereplői.

November végén, a kiképzés záraként Szomodon, a dandár lőterén a felkészítésen részt vett 16 fő harckocsi-lőgyakorlatokat hajtott végre.

Az intenzív felkészítés során bebizonyosodott, hogy a T-72 harckocsival megszerzett gyakorlat nagyon jó

alapot biztosít a harckocsizók kiképzéséhez. Az ausztriai képzésen szerzett tapasztalatok feldolgozása után pedig az fogalmazódott meg, hogy a képzés során nagy hangsúlyt kell fektetni a tanteremben és különböző szimulátorokban eltöltött kiképzésekre. A Szomódon végrehajtott harckocsi-lógyakorlat eredménye bizonyította, hogy a lőszimulátor nagyon hasznos és gazdaságos kiképzéssegítő eszköz, mert 40-50, a lőszimulátorban eltöltött óra után mindenki 90-100%-os lőeredményt ért el az első Leopard-éleslövészet során, nappal és éjszaka egyaránt.

A harckocsizó altisztek részére egyik lényeges különbséget a T-72 és a Leopard 2A4 harckocsik között a kezelőszemélyzet összetétele jelenti, megjelent ugyanis a töltőkezelői beosztás. Nagyon kevés aktív harckocsizó katona van jelenleg a rendszerben, aki gyakorolta már ezt a beosztást a T-55, illetve a T-55AM

típusú harckocsikon. Szerencsére a külföldi kiképzés során, szimulátor segítségével nagyon jól el tudtuk sajátítani ezt a képességet is. A harckocsiparancsnok feladata könnyebbé válik, mivel egy fővel több beosztottja lesz a toronyban végrehajtandó feladatokra, mint eddig; e könnyebbség mellett azonban több

feladata is lesz, mivel ismernie kell a töltőkezelő kötelmeit is. Szembetűnő változás a T-72 harckocsizóhoz képest a Leopard 2A4HU technikai kiszolgálási rendszere, illetve mélysége. Gyökeresen más, mint a szovjet technika, sokkal „felhasználóbarátabb”. A német rendszer merőben eltérő attól, mint amiben mi, altisz-

tek szocializálódtunk, ez komoly kihívást jelentett, mert a megtanultaktól és az eddig alkalmazottaktól nagyon eltérő, bizonyos területeken összetettebb, máshol meg lényegesen egyszerűbb a végrehajtandó feladat.

A technika kiszolgálás szempontjából rendkívül nagy hangsúlyt kell fektetni a megfelelően felkészített szakemberek képzésére. A Leopard 2A4HU harckocsiban alkalmazott modern rendszerek összetettsége olyan felkészült szakembereket igényel, akik a haditechnikai eszköz által biztosított képességeket a rendszeresen előírt és szakszerűen végrehajtott karbantartással garantálni tudják.

Összegezve: a Leopard 2A4HU harckocsi alkalmazása a Magyar Honvédségben és főként a tatai dandár 11. Harckocsizászlóaljának életében – különösen az altiszti állomány számára – nagy előrelépést jelentett. A katonák kiképzése során a mai modern kor technikai

fejlettségének megfelelő eszközöket használhatunk. Az eszköz technikai képességeiből adódóan a kiképzési feladatok végrehajtása sokkal gördülékenyebb és hatékonyabb. Az eszközök kimagasló műszaki állapota miatt a feladatok végrehajtására fordítható tevékenységek szinte teljes időtartama hasznos időnek tekinthető. A műszaki

hibák minimális előfordulása zökkenőmentes és sikeres végrehajtást eredményez, ennek köszönhetően pedig az állomány morálja pozitívabb, a munkakedv jobb, a kiképzési feladattal töltött idő nagyobb sikerélményt nyújt.

Türelemmel és sok tanulással a jelenlegi, illetve a leendő harckocsizó altisztek az Altiszti Hitvallást követve gyakorlatban is megvalósítják, hogy „altisztként hivatásom mestere vagyok. Személyes ambícióimat, tudásomat és időmet arra használom, hogy szakterületemen minél képzettebb és hatékonyabb legyek. Töreksem a folyamatos fejlődésre, az új eljárások elsajátítására.”

Gajó Péter főtörzszászlós

Fotó: Kertész László,

Kismartoni Mátyás, Rácz Tünde,

Snoj Péter,

Tóth László

A ZRÍNYI KIADÓ AJÁNLATA

A T-72 HARCKOCSI

HADITECHNIKA FIATALOKNAK

SZERŐ: Nagy Norbert
TERJEDELEM: 68 oldal
KIADÁS ÉVE: 2020
MÉRET: 234×160mm
ÁR: 2500 Ft
ISBN 978 963 327 824 6

A „szárguló erőd”-ként is emlegetett, legendás szovjet harckocsitípust mutatja be a Zrínyi Kiadó közelmúltban újraindított Haditechnika fiataloknak című sorozatának legújabb kötete. A képekkel és ábrákkal gazdagon illusztrált, számítási feladatokat is tartalmazó kiadvány áttekintést nyújt a harckocsizó-fegyvernem történetéről, a T-72-es megalkotásáig vezető útról, így az elődtípusokról és különféle típusváltozatairól, valamint szerkezeti felépítéséről. Külön fejezetben foglalkozik a harckocsik alkalmazásával, sőt kitér a T-72-esekkel szerzett harci tapasztalatokra is, majd a típus magyarországi „karrierjét” és lehetséges jövőbeli szerepét mutatja be.

Webáruházunkban
 akár **25%**
 kedvezménnyel is
 vásárolhat

Zrínyi Kiadó – HM Zrínyi Nonprofit Kft.

Könyv- és térképbolt: 1024 Budapest, Fillér u. 14. • Nyitvatartás: hétfőtől péntekig 9.00–16.30

Tel.: +36 1 212 4540 • E-mail: gyor.edina@hmzrinyi.hu

WWW.HMZRINYI.HU

Újabb mérföldkőhöz ért az altisztképzés

2021. április 1-jén véget ért a Magyar Honvédség Altiszti Akadémia Altisztképző Központja (MH AA ATKK) által indított Kisalegység Vezetői Tanfolyam (KVT) „pilot” kurzusa.

A március 1-jén tíz fő részvételével megkezdett felkészítést – amely az ötszintű Acélkocka Altisztképzési Rendszer része – nyolc katona sikerrel teljesítette. Őket a Magyar Honvédség vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár, a Magyar Honvédség 1. Honvéd Tűzszerész és Hadihajós Ezred és a Magyar Honvédség Altiszti Akadémia (MH AA) állományából vezényelték a képzésre.

A tanfolyam záróeseményét megtisztelte jelenlétével Frankó Imre ezredes, az MH AA parancsnoka és Kriston István főtörzszászlós, a Magyar Honvédség vezénylőzászlósa; ők adták át a résztvevőknek a végzettséget igazoló okleveleket.

A zárórendezvényen Frankó ezredes megköszönte az ATKK állományának a példaértékű előkészítést, a feladat sikeres végrehajtását. Kiemelte a kiképzők és a kiképzettek egyaránt pozitív és fegyelmezett

hozzaállását, felhívta a tanfolyamot sikerrel teljesített állomány figyelmét a megszerzett tudás szinten tartására, és kifejezte reményét,

hogy a most végzettséget szerzett katonák a közeljövőben lehetőséget kaphatnak az Altiszti Alaptanfolyam elvégzésére is.

Kriston főtörzsszászlós újságírói kérdésére válaszolva elmondta: Korom Ferenc vezérezredes, a Magyar Honvédség parancsnoka feladatszabása szerint a saját szintjén, beosztásának megfelelően minden altisztnek vezetővé kell válnia. Ennek indoka: a mai műveletekben az alacsonyabb beosztású katonák felkészültsége is jelentősen képes befolyásolni az adott feladat sikerét. A Kisalegység Vezetői Tanfolyam azokat a legénységi állományú katonákat célozza meg, akik szolgálatukkal kivívták parancsnokaik bizalmát, és akiket előljáróik altiszti pályára javasolnak. Ez a képzési forma az Acélkocka Altisztképzési Rendszer első

fokozata, lényegében a legénységi állományú katonák számára a belépési pont az altisztképzés rendszerébe. A Kisalegység Vezetői Tanfolyam sikeres teljesítésével megnyílik az út az altiszti beosztásokba tervezett jelöltek számára az Altiszti Alaptanfolyamra történő beiskolázásra, melynek elvégzésével megszerezhetik azokat az alapképességeket, melyek birtokában már altisztként folytathatják a szolgálatukat.

A tapasztalatok alapos feldolgozását követően véglegesítik a képzési programot, mely az előljáró jóváhagyását követően válhat az altisztképzési rendszer szerves részévé.

*Soós Lajos főtörzsszászlós
Fotó: Kapás Viktor hadnagy*

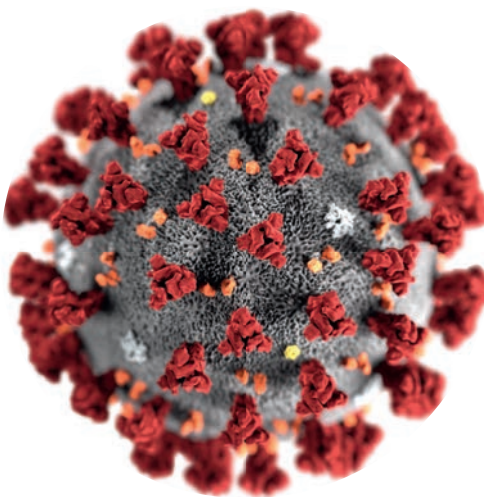

37-esek a kórházfeladatban

2020 tavaszán Magyarországra is „megérkezett” a COVID-19 koronavírus. Ez a vírus is, mint minden vírus, cseppfertőzéssel terjed, melyet kisebb-nagyobb köhögéssel, tüsszentéssel, kilégzéssel, valamint a fertőzött felületek és tárgyak megérintésével adhatunk tovább. Az első regisztrált esetet március 4-én jelentették be. Hivatalosan ettől a naptól számoljuk a vírus elleni védekezés megkezdését. A járvány ez idáig három hullámban támadta meg az országot. Az ellene való küzdelemben a kezdetektől fogva részt vesz a Magyar Honvédség.

Az első hullám 2020 tavaszán érkezett, amikor körülbelül 2000 főt érintett a fertőzés. Egy aránylag nyugodt nyár után már szinte mindenki elkönnyvelhette, hogy az élet visszazökken a régi kerékvágásba, azonban a második hullám ezt megakadályozta. Jóval több beteget azonosítottak, ám ezúttal nagyobb arányban fiatalokat, akikre a betegség kevésbé veszélyes, ezért a második hullámban a halálozási arány sokkal alacsonyabb volt, mint az elsőben.

A koronavírus-járvány elleni harcban a Magyar Honvédség is részt vesz, minden képességét, valamint

személyi állományát is csatasorba állítva. A honvédelmi miniszter 2020 novemberében jelentette be a honvédség csatlakozását a védekezéshez, ami a kezdeti időszakban a kórházak, illetve a rendőrség munkájának segítségével valósult meg. 2020. november 16-án megkezdődött a kijelölt állomány átcsoportosítása a kórházakba, illetve a magyarországi rendőrkapitányságokra. A katonák első körben 93 kórházban kezdtek meg a munkát, hogy tehermentesítsék a koronavírus-járvány elleni védekezés során az egészségügyi személyzetet és segítsék a védekezést. Mint minden alakulat, így a Magyar Honvédség 37. II. Rákóczi Ferenc

Műszaki Ezred katonái is megkezdtek feladataikat a kijelölt településeken. A műszaki ezred a 4. számú körzetet kapta, melynek területét három megyében (Bács-Kiskun, Békés, Csongrád-Csanád) jelölték ki. Az ezred katonái a meghatározott létszámban megjelentek többek között a szentesi, orosházi, kiskunfélegyházi, kalocsai, kiskunhalasi, illetve a gyulai kórházban. Az ezred állományából legtöbben az orosházi kórházban dolgoztak; 18-an (egy kórházparancsnok és 17 fő kórházi feladatokat ellátó katona) mind a mai napig jelen vannak az intézményben. Olyan feladatokat látnak el, amelyekhez nem szükséges egészségügyi szakmai képzettség. Elsősorban fizikai, logisztikai munkákat végeznek, segítenek a kapuknál a testhőmérőzésben, illetve az oltásoknál az oltópontokon. Fő feladatuk, hogy az egészségügyi dolgozók leterheltségét csökkentsék. A feladatok megkezdése óta a 17 fős csapatot Horváth László törzsrőmester irányítja (akit „Vigyázzunk magunkra és családunkra!” című írásunkban mutatunk be).

A világ, Magyarország, beleértve minket, katonákat is, jelenleg is háborúban áll. A jelenkor legveszélyesebb ellenségével hadakozik. Versenyt futunk az idővel, és senki nem tudja megmondani, hogy mi lesz ennek a háborúnak a végkimenetele. A lakosság, a gazdaság, beleértve az egészségügyet, erőn felül teljesít. A magyar katona egy újabb hadszíntéren találta magát. Ez nem békefenntartás, ez egy állóháború. Mindenki reménykedik, hogy a kifejlesztett védőoltások megfelelő védeltséget adnak az embereknek.

A magyar katonák – esküjükhöz híven – a végsőkig helytállnak a hazának és állampolgárainak a védelmében.

Indul a nap. Reggeli eligazítás a kórház udvarán

Csizmadia Zoltán zászlós
Fotó: a szerző felvétele és archív

Vigyázzunk magunkra és családunkra!

Horváth László (42) törzsőrmester a Magyar Honvédség 37. II. Rákóczi Ferenc Műszaki Ezred Hídépítő Zászlóaljában szolgál, a Műszaki Felderítő Szakasz 1. Műszaki Felderítő Raj rajparancsnoka, „búvár” beosztást lát el. A Covid-19 elleni védekezés során az orosházi Dr. László Elek Kórház és Rendezőintézetbe vezényelték, ahol rangidősi feladatokat lát el.

Családommal Szentesen élek, van két iskoláskorú gyermekem. 1999-ben, a sorkatonai szolgálat alatt kerültem kapcsolatba a katonaélettel. Kalocsa és Szentes helyőrségekben teljesítettem szolgálatot. A seregbe történő jelentkezéshez a döntő motivációt az ejtőernyőzés jelentette, amit már közel két éve űztem a kiskunfélegyházi Ejtőernyős Egyesületnél. 2003 őszén jelentkeztem a szegedi toborzóirodában, majd az orvosi szűrővizsgálatot követően 2004 tavaszán kerültem be a Magyar Honvédség állományába. Első beosztásomban a Magyar Honvédség 34. Bercsényi László Mélységi Felderítő Zászlóaljnál (később Különleges Műveleti Zászlóalj) ejtő-

Az oltópontokkal kapcsolatos feladatok koordinálása is törzsőrmester feladatai közé tartozik

Horváth törzsőrmester azt kéri, mindenki vigyázzon magára és családjára!

ernyős-búvár mesterlövész lettem. 2016 októberében jött a nagy váltás, ami természetesen 13 év után nem volt egyszerű döntés.

2020. november 16-án vezényelték szolgálatra az orosházi Dr. László Elek Kórház és Rendezőintézetbe, ahol rangidősnek jelöltek ki. Kezdetben 11-en, jelenleg a Magyar Honvédség 2. vitéz Vattay Antal Területvédelmi Ezred 101. Fekete Imre Területvédelmi Zászlóalj állományából érkezett 6 tartalékos katonával együtt 17-en látjuk el a ránk bízott kórházi feladatokat.

A kórház területén történő munkavégzésünket a – Magyar Közönyben is megjelentetett – feladat-végrehajtási szabályok betartásával végezzük. Esetünkben ez beléptetési, szűrőpont-üzemeltetési, betegirányítási, betegkísérési, adminisztrációs és különböző logisztikai feladatok elvégzését jelenti. Feladatainkat a kórház ápolási igazgatójának iránymutatásai alapján végezzük. Rangidősként felelek a rám bízott állomány járandóságainak biztosításáért, a szolgálatok megszervezéséért. Feladataim közé tartozik az oltópontokra, illetve a COVID-osztályokra történő létszám-átcsoportosítás megszervezése, a napi jelentések leadása, folyamatos kap-

csolattartás az Operatív Csoporttal (OCS), a kórházparancsnokkal és a kórház ápolási igazgatójával, a reggeli eligazítások alkalmával a napi feladatok pontosítása az állományának, a felmerült gondok koordinálása, a katonák megjelenésének, ápoltságának ellenőrzése.

2021. január óta a kórház is nagy erővel részt vesz az országos, tömeges oltási feladatokban. Az intézmény területén kettő, a vonzáskörzetében több oltópontot is üzemel-

Horváth László törzsőrmester az orosházi kórházba vezényelt katonák rangidőse

tet. Remélhetőleg a nyárra minden visszaáll a régi kerékvágásba, azt követően mi, katonák is visszatérhetünk a laktanyákba, és folytathatjuk az alaprendeltetésünköből, valamint beosztásunkból adódó saját feladatainkat.

Mindenki vigyázzon magára és családjára, valamint tartsa be a járványügyi szabályokat, előírásokat!

*Lejegyezte: Csizmadia Zoltán zászlós
Fotó: a szerző felvételei*

Az újhullámos

Pályakezdő őrmester a kormánykeréknél

Az Acélkocka Altisztképzési Rendszer altiszti alaptanfolyamát sikeresen elvégző pályakezdő altisztek közül Nikoletti Gyula őrmester nem mindennapi beosztást kapott katonai pályafutásának hajnalán. Az altiszt, a speciális szakaszon belül, az egyik tűzszerész járórhajón, vagy ahogy a hajósok röviden nevezik, naszádon lát el gépüzemvezetői beosztást, ami igazából a hajóparancsnoki beosztással egyenértékű. A Magyar Honvédség 1. Honvéd Tűzszerész és Hadihajós Ezred Hadihajós Alosztálya Speciális Folyami Tűzszerész Szakaszánál szolgáló őrmestert az elmúlt közel egy év tapasztalatairól és a jövőre vonatkozó terveiről kérdeztem.

Honnan jött az indíttatás, hogy a katonai hivatást választotta, és azon belül hogyan került a Hadihajós Alosztályhoz?

– Már nagyon régóta érdekelt a katonai pálya, és a 2018-ban jött el az idő, hogy az érettségi vizsgák után ilyen irányba forduljon az életem. Ebben az évben néhány, a tatai dandárnál szolgáló barátom újságolta, hogy lesz egy remek lehetőség felszerelni, és egy újfajta képzési program keretében egy év alatt altisztté válhatok. Ez volt az Acélkocka Altisztképzési Rendszer alap altiszti tanfolyama. Sikeresen felvételt nyertem, és a képzés követelményeinek teljesítése után felavart őrmesterként kerültem a Ha-

dihajós Alosztályhoz. A tanfolyami képzés során, egy bemutató videó révén találkoztam először a hadihajósokkal. Már ekkor felcsillant a szemem: de jó volna ennél az alegységnél szolgálni a későbbiekben! A szakmai gyakorlatok is megerősítettek ebben. Igazából, egyfajta „szerelem első látásra” volt ez a találkozás a Hadihajós Alosztállyal.

Jelenlegi beosztásában mi jelenti a legnagyobb kihívást?

– Talán első körben a beosztott állomány vezetését említeném, mivel nekik már jó néhány év szolgálati és hadihajós tapasztalat áll a hátuk mögött, de a szaktudásukkal, hozzáállásukkal meg tudják könnyíteni a munkafolyamatokat

és segítik a vezetői munkámat. Fontos számomra, hogy a közös célok elérésének érdekében altisztként a parancsnokaimmal, beosztottjaimmal és altiszttársaimmal jó kapcsolatot tudjak kialakítani, és munkámmal, szaktudásommal öregbíthessem a Hadihajós Alosztály hírnevét, és nem utolsósorban sikerüljön jó és elfogadott vezetővé válni. Szakmai vonalon rengeteget kell még tanulnom, hogy hajóparancsnokként meg tudjak felelni az elvárásoknak. A hajózási szabályzat és a hajózási ismeretek elsajátítása igazi kihívás, az ehhez kapcsolódó egyéb hadihajós szabályzatok is újdonságként értek, ám ezek ismerete talán az egyik legfontosabb dolog a beosztásom hatékony ellátásához.

Gépüzemvezetőnek, hajóparancsnoknak lenni meglehetősen egyedi tevékenységi körrel járó beosztás a Magyar Honvédségben. Mit jelent Önnek ez a különleges feladat?

– Valóban egyedinek mondható ez a beosztás, hiszen egy többtonnás technikai eszközt irányítani a rajta szolgáló beosztottakkal egyidejűleg, nem mindennapi dolog. Azok a tevékenységek, amelyekben az alegységünk részt vesz, komoly odafigyelést és szakmai felkészültséget igényelnek. Gondolok itt elsősorban a tiszai határvédelmi feladatokra, ahol a körülmények és hajózási feltételek – a vízállás vagy a látási viszonyok – sokszor

nek módszereit. Ez adja meg ennek a hivatásnak a sokszínűségét.

Szabadidejében is szívesen tartózkodik víz közelében?

– Természetesen, már kisgyermekként is sokszor vitt édesanyám úszni, és azóta is szívesen választom ezt a sportot és mozgásmódot, ha időm engedi. Szeretem a Balatont is, ahová legszebb nyári emlékeim kötnek, és egy kellemes séta a Duna budapesti szakaszán is mindig nyugtatólag tud hatni rám. A víz közelsége feltölt energiával.

A családja, illetve a barátai hogyan fogadták azt a tényt, hogy egy ilyen speciális területen kezdte el a katonai szolgálatát?

– Mind a családom, mind a barátaim teljes mértékben támogattak a törekvéseimben. Amennyire a lehetőségek engedik, sokat mesélek a családomnak a munkámról, az izgalmas eseményekről. Már nagyon sok ismerősöm készül a hadihajós nyílt napra, amit remélhetőleg a közeljövőben újra megrendeznek. Kíváncsian várják az eseményt, ahol majd megismerhetik azokat a haditechnikai eszközöket, melyekkel a mindennapi munkám során találkozom és dolgozom. Velem együtt ők is nagyon büszkék arra, hogy hadihajós kötelékben teljesítek szolgálatot.

változnak, mindig alkalmazkodni kell az adott feladathoz és az adott körülményekhez. Nincs két egyforma nap, nincs két egyforma szolgálat. Minden egyes alkalommal a feltételek és lehetőségek határozzák meg a feladat teljesítésé-

Milyen tervei vannak a jövőre nézve a Hadihajós Alosztálynál?

– Elsősorban szeretnék a szakmám és hivatásom mestere lenni, ahogy az az Altiszti Hitvallásban is szerepel. Terveim között van, hogy megszerezsem a szolgálati célú kis- és a nagyhajóvezetői engedélyeket is. Az alosztály hasznára akarok még válni azáltal is, hogy egy Combat Life Saver (harctéri életmentő katona) és egy Combat Medic (harctéri egészségügyi katona) tanfolyamot is elvégzek a jövőben. A hajózás mellett ez a szakterület is nagyon érdekel. Azt gondolom, hogy a lehetőségeim itt az alosztálynál egyedülállóak abból a szempontból, hogy a katonai karrierem maximálisan ki tud majd teljesedni. Ennek érdekében mindent el fogok követni, és remélem, hogy mind parancsnokaim, mind pedig a beosztott állomány elégedett lesz a szolgálattal.

*Túróczi Attila zászlós
Fotó: a szerző felvételei*

Páncélosok előre! De ésszel!

Harcászati útmutató a páncélos csapatok alkalmazásához

Az írás a második világháborús tapasztalatokból származó szakasz- és századszintű páncélos harc 30 alapelvét tartalmazó, páncélos kiképzési szabályzat fordítása. A szabályzatot a második világháború alatt írta egy századparancsnok; az abban rögzítetteket a fordító a jelenkor harci tapasztalataival frissítette.

30 alapelv

A szerző előszava

A páncélosezred a tüzereje, páncélvédeltsége és mozgékonyága által a fő csapásmérő ereje a hadosztálynak. Ez megnyilvánul a váratlanságában, a koncentrált és eltökélt támadásában, az agresszív vezetésében és merész műveleteiben.

Előre!

A második világháború harcai újra megmutatták, hogy nem a tankok típusa vagy száma, hanem a harcokszó katonák harci szelleme és

A folyó sem akadály

képessége (kiképzettsége), ami számít. A harc sikeres megívásában a fegyverek tűzgyorsasága, a harckocsik száma vagy páncélzata mit sem ér, ha azok nincsenek teljesen hozzáértő tisztek és altisztek által vezetve és alkalmazva. A kiváló harcászati szintű vezetés az előfeltétele a harc minél kisebb veszteségekkel történő sikeres megívásának.

Az írás célja, hogy a harcedzett ezredeinknél szolgáló alegységparancsnokok harci tapasztalatait egyszerű és érthető formában átadjuk fiatal tisztjeinknek, altisztjeinknek.

1. Támadás előtt ismerd meg a terepet. Használd a más alakulatok és a térkép által biztosított információt. Oszd meg ezt az információt a beosztott parancsnokaiddal. A pontos

Harcászatról, egy kicsit másképp

A Magyar Honvédség Transzformációs Parancsnokságának alaprendeltetéséből eredő feladata, hogy elősegítse a Magyar Honvédség személyi állományának szakmai fejlődését, megfelelő háttérrel biztosítva széles körű látásmódjának kialakításához, a „dobozon kívüli gondolkodás megteremtéséhez”.

Ezen kezdeményezésünk célja, hogy az altiszti állomány bevonásával, a hadtudomány örökérvényű szabályainak valós harci tapasztalatokon keresztül történő bemutatásával és azok szakmai értékelésén, elemzésén keresztül kialakítsunk egy olyan „kollektív bölcsességből” fakadó tudásanyagot, mely alapjául szolgálhat az összefegyvernemi harc komplex rendszerének jobb megértéséhez.

A kezdeményezés mozgatórugója az altiszti állomány önkéntes alapon történő részvétele a szakmai anyagok értelmező feldolgozásában. Elsősorban angol és magyar, illetve – felkészültségtől függően – más forrásból fordítandó harci tapasztalatokon vagy harcleírásokon keresztül megismertetni az olvasót egy-egy harcászati problémával és az arra adott jó vagy rossz taktikai megoldással. Az elkészült fordítások vagy értelmezések részét kell hogy képezze az altiszt saját véleménye, nevezetesen, hogy ő személyesen milyen következtetést vont le a cikkből.

Az együtt gondolkodás jegyében megjelenő első cikkhez nem lankadó érdeklődést kívánok, remélve, hogy az hozzájárul az altiszti állomány szakmai fejlődéséhez.

Gacsal János ezredes,
az MH Transzformációs Parancsnokság parancsnokhelyettese (kiképzési)

információ a terepről és annak helyes értékelése lesz a döntő különbség a győzelem és a vereség között.

2. A páncélostámadás soha nem lehet annyira gyors, még kritikus helyzetben sem, hogy ne legyen idő a beosztott parancsnokokat eligazítani a harcászati helyzetről, a küldetésről és azon dolgokról, melyek háttal vannak az elkövetkező harci feladatra. A túl sietős feladat-végrehajtás miatt bekövetkező veszteségek, melyek veszélyeztetik a küldetés sikerességét, téged terhelnek.

3. Csak a gondos harcfelderítés véd meg a meglepetéstől. Biztosítsd a szárnyaidat, ahogy az arcvonalat is. A 360 fokos biztosítás minden parancsnok kötelessége. **MINDIG TARTSD A SZEMED AZ ELLENSÉGEN!**

4. Minden tudásod szükséges a harcban ahhoz, hogy tisztában légy a helyzettel. Csak ezen a módon tudsz helyes döntést hozni a döntő percben, és kiadni rövid, egyértelmű parancsokat, késedelem nélkül. Ez az a vezetés, amiért felelős vagy.

5. A rádiófegyelem az egyik előfeltétele a jó harcvezetésnek, különösen akkor, amikor az egyetlen módod a parancsadásra a rádió. Áttöréskor például tilos rádiót használni a szakasznak, kivéve vész helyzetben, szabadon hagyva a hírhálót a szakaszparancsnoknak.

6. Menet során minimum két harckocsit kell alkalmazni mint terrepatató párt, olyan távolságban a többiekétől (látó- és tűzősszekötetés), hogy azok bármikor tűztámogatást biztosíthassanak. Minél nagyobb tűzerőt tudsz összpontosítani az első percben, annál gyorsabb lesz az ellenség megsemmisítése, és annál kevesebb veszteséget fogsz szenvedni.

7. Amikor elhagyod a fedezéket, tedd gyorsan és kötelékben. Minél több célpontot mutatsz az ellenségnek egyidejűleg, annál nehezebb lesz neki a tűzvezetése és manővereztetése, de neked több fegyvered lesz, amivel elpusztíthatod az ellenséget.

8. A támadásban haladj a lehető leggyorsabban. Alacsony sebesség-

Fegyvernem és szakcsapat együttműködése

nél csak egy kicsivel tudsz jobban látni és löni, mint gyorsan, és sokkal valószínűbb, hogy találatot kapsz. Egy harckocsinak csak két sebességének kellene lennie, ezek a félgáz (a lövéshez) és a teljes gáz előre. Ez a harckocsiharc alapszabálya!

9. Amikor páncéltörő fegyverek ellen harcolsz nagyobb vagy közepes távolságban, először tüzelj, aztán manőverezz. Először állj meg, hogy hatékonyan tudj tüzelni, utána manőverezd a század zömét az ellenségre egy szakasz folyamatos tűztámogatása mellett.

10. Amikor közelről találkozol páncéltörő fegyverekkel, megállni öngyilkosság. Csak az azonnali roham és a minden fegyverből vezetett tűz garantálja a harc feladat sikeres végrehajtását és csökkenti a veszteségeket.

11. A páncéltörő fegyverek elleni harcban, még erős tűztámogatás mellett sem megengedhető, hogy egy szakasz egyedül támadjon. A páncéltörő eszközök soha nincsenek egyesével alkalmazva. Emlékezz, a magányos harckocsik elvesznek a csatában!

12. Folyamatosan széles térközöket kell tartanod a harckocsik között. Ez megosztja az ellenség tűzét és nehezíti a tűz vezetését. A szűk térközök minden áron kerülendőek, különösen kritikus harci helyzetekben.

13. Amikor egy járhatatlan akadályba ütközöl, például egy ak-

namezőbe vagy harckocsiárokba, azonnal, hezitálás nélkül parancsot kell adni a legközelebbi fedezékbe történő visszavonulásra. Ott kell maradni, fokozott figyelem mellett, és tisztázni a helyzetet. Nincs értelme a helyzet pontos ismerete nélkül folytatni a támadást. A támadás átgondolt újratekéréséhez szükséges elhatározás meghozatalához legjobb hely a fedezék biztonsága.

14. Amikor a támadás során el kell haladni egy lehetséges harckocsi-tüzelőállás (például egy fasor) mellett, azt vagy a minimális lőtávolságon belül, vagy a maximálison kívül kell megtenni.

15. Az ellenséges harckocsikat nem célszerű nyíltan megtámadni, mert ebben az esetben pontosan meg tudják határozni, hogy milyen erővel támadsz, még mielőtt meg tudnád semmisíteni őket. Kerüld a harcot, míg nem tudsz felvenni kedvezőbb tüzelőállást, és lepd meg az ellenség szárnyai vagy háta felől indított támadással. Az ellenséges harckocsik rohamának elhárítása után azokat agresszívan üldözni kell.

16. Egy megerősített támpontot, például egy kis falut vagy egy tüzéségi üteg tüzelőállás-körletét, ha a helyzet lehetővé teszi, különböző irányokból kell egyidejűleg támadni, hogy az ellenség védelmi tűzét megosszuk, megtévesztve őket a támadás valódi helyéről és irányáról. Így az áttörés könnyebb lesz és kisebb a veszteséged.

Ellenség jobbról!

17. Mindig építs ki megfelelő tüzelőállást, és álcázd azt a lehetséges légi és tüzérségi támadás ellen. Az utólagos sajnálkozás nem segít a nem megfelelő álcázás okozta veszteségek miatt.

18. A lőszerfelhasználást nem kell mindig korlátozni, a döntő pillanatban, ha meg akarod előzni a veszteségeket, maximális tűzütemet kell diktálni (például egy vészhelyzetben elrendelt támadás miatt).

19. Soha ne oszd meg az erőidet, ne alkalmazd részeiben a századot oly módon, hogy azok ne tudják kölcsönösen támogatni egymást. Amikor a támadásodnak két célpontja van, először az elsőt, aztán a másodikat kell támadnod az összes fegyverrel. Ily módon mindkét feladatot sikerrel hajthatod végre, minimális veszteséggel.

20. A tüzérségi vagy a zuhanóbombázók (CAS) tűztámogatását késedelem nélkül ki kell használni, vagyis az alatt kell támadni, míg az ellenség tűz alatt van. Utána már túl késő. Tudnod kell, hogy az efféle tűznek inkább csak lefogó, mint pusztító hatása van. Sokkal jobb kockáztatni egy baráti tüzet vagy bombát, mint beleütközni egy aktív páncélelhárító védelembe.

21. Más fegyvernemeket és szakcsapatokat, melyek támogatnak téged, nem szabad hibásan alkalmazni. Ne használd őket olyan célokra, melyekre nem alkalmasak, például ne használd a tankelhárítót ágyútarackként, a gépesített lövészt mint harckocsizót, vagy

a felderítő és műszaki katonákat mint lövészeket.

22. A megerősítésül kapott páncélzattal nem rendelkező vagy könnyű páncélzatú egységeket meg kell védeni minden szükségtelen veszteségtől mindaddig, amíg azt a feladatot végre nem hajtják, amiért megerősítésül érkeztek.

23. Az átalárendelt alegységek nem a szolgálid, hanem a vendégeid. Az ellátásuk a te felelősséged. Biztosíts nekik mindent, amire szükségük van. Ne csak őrszolgálatra használd őket! Ilyen módon ők jobban és még hűségesebben fognak dolgozni, amikor neked szükséged lesz rájuk, ami gyakran elő fog fordulni!

24. Lövészekkel vagy gépesített lövészekkel végrehajtott összefegyvernemi harcban meg kell bizonyosodj róla, hogy az erők szoros együttműködése megvalósuljon, mert csak így tudják kölcsönösen segíteni egymást és együtt elérni a sikert. Az, hogy ki vezet a kettő közül, másodlagos kérdés. Amit tudnod kell, hogy az ellenség szándéka az, hogy szétválassza őket, amit neked minden körülmények között meg kell akadályoznod. A te jelmondatod az legyen: „Védd a lövészt!”, a lövészeké az kell hogy legyen: „Védd a tankokat!”

25. Te és a katonáid mindig koncentráltok a kapott harcfeladatra, és ne térjete el tőle, például, ha egy ellenséges erő jelenik meg a szárnyadon, ne fordulj rá, hacsak nem veszélyezteteti a harcfeladat sikeres végrehajtását. Ha igen, akkor meg kell támadni és megsemmisíteni.

26. Egy győztes csata, például egy híd megszerzése vagy egy falu elfoglalása után, tartsd magadon a sisakodat. Mindig készülj egy ellentámadásra, ami valószínűleg jönni fog, lehetséges, hogy egy másik irányból, mint amire te számítasz. Később is össze tudjátok gyűjteni a hadizsákmányt.

27. Védelemben vagy fedezőbiztosításban úgy alkalmazd a harckocsikat, hogy ne csak a tüzerejük, de a megjelenésükkel okozott sokkhatás is szerephez jusson. Tehát, csak néhány harckocsit hagyj tüzelőállásban. A zömöt alkalmazd bármikor mobilizálható tartalékként, fedezékben. A harckocsik agresszíven védenek!

28. Erős ellenséges ellenállás ellen nincs értelme a támadás folytatásának. Minden sikertelen támadás csak a sebesültek számát növeli. A másodlagos erő kifejtésed az kell legyen, hogy az ellenséget szemből mindig minimális erővel kösd le annak érdekében, hogy a fő erő kifejtését az áttörés során az ellenség gyenge pontjára mérhesd, az ellenséget a szárnyába és hátába mért meglepő támadásokkal megsemmisítve.

29. Soha ne feledd, hogy a katonáid nem hozzád, hanem a nemzethez tartoznak. A személyes dicsőség hajhászása és a vakmerő vezetés csak kivételes esetben vezet sikerre, de mindig vér az ára. A csatában az ítélőképességeddel, a ravaszságoddal, a megérzésseddel és a taktikai képességeiddel kell kontrollálnod a bátorságodat. Csak ebben az esetben lehetsz győztes a csatában, és csak akkor fognak a katonák hűséggel és tisztelettel tekinteni rád és mindig kiállni majd melletted fáradhatatlanul, harcra készen.

30. A páncéloshadosztály foglalja el a lovasság egykori helyét napjaink modern hadviselésében mint a harcban döntő fegyvernem. A harckocsizó tiszteteknek, altiszteteknek tovább kell vinni a lovasság tradícióit, átvenni az agresszív harci szellemüket a páncéloserők nevében. Ezért jegyezd meg Blucher marsall

mottóját, mint a harc alapszabályát: „ELŐRE” – de ésszel!

Hasznos tanácsok valamennyiünknek

Mindenből tanulhatunk; ha nyitottak vagyunk a fejlődésre, sokkal több alkalmunk lehet az új befogadására, mintha ezt kizárólag szervezett keretek között, képzésen, kiképzésen vagyunk hajlandóak megtenni. A jövő azoké lesz, akik képezni akarják magukat, és akiktől nem áll távol az önképzés gondolata.

Katonának lenni hivatás, emberek vezetni nagy felelősség, arra fel kell készülni! Sem harckocsizó, sem lövészkatona nem vagyok, és nem állítom, hogy különösebben jártas lennék a harc megvívásának tudományában. Ennek ellenére azt vettem észre, amikor az anyag fordításán dolgoztam, hogy elröppentek az órák. Az értékes gondolatok célja az, hogy bennünk is gondolatokat ébresszenek, lássuk az összefüggéseket és következtetéseket vonjunk le, s ha ez megtörtént, már többek lettünk. Az anyag figyelmes olvasásakor észrevehetjük, hogy ezek a szabályok – bár harckocsizó és lövészkatónáknak íródtak – megfelelő adaptálással más fegyvernemeknek is hasznos tanácsokat adnak, sőt, a mindennapi életben is alkalmazhatóak.

Miben erősítettek meg a fenti gondolatok?

A harcfeladatra való felkészülés döntő fontosságú, csak az tud gyors és életképes döntést hozni kiélezett helyzetben, aki a szükséges információk birtokában van. A harc megvívásának, mint minden küzdelemnek vannak alapvető törvényszerűségei, ezek figyelmen kívül hagyása életetekbe kerülhet. A kiképzettség biztosítja azokat a dinamikus sztereotípiákat, melyek birtokában gyorsabban dönthetünk a küzdelemben. Az a parancsnok, aki képes az aktuális szituációt felismerni, kezdeményezni, a szemben álló felet meglepni, sokat tett érte, hogy a kialakult helyzeti előnyt kihasználva győzelemre vezesse katonáit.

Szólni kívánok a technika és az emberi dimenziók kapcsolatáról. A technikai eszköz kiképzett állomány, felkészült parancsnok nélkül csak „vas”, soha nem pótolhatja a technikai fejlettség az embert teljes mértékben, vagy ha ez egyszer be is következik, az nem a mi életünkben fog megtörténni. Nagyon fontos a tisztelet, melynek jellemeznie kell a különböző fegyvernemek, szakcsapatok katonáinak kapcsolatát; a tisztelet oda-vissza kell hogy működjön, parancsnokok és beosztottjaik között is. Csakis egymás képességeinek ismerete, azok elismerése,

megfelelő módon való alkalmazása lehet a kulcsa, hogy a közös erőfeszítéseinket siker koronázza, és valóban nagybetűs CSAPATKÉNT gondolkodjunk magunkról.

Parancsra senki sem lesz jó katoná, felkészült vezető. Akkor tud azzá válni, ha tesz érte, áldozatokat hoz céljai megvalósításáért, és e tevékenységen, valamint a jól elvégzett feladatokon keresztül meg is szereti azt, amit csinál. Albert Schweitzer szerint: „A siker nem a boldogság kulcsa. A boldogság a siker kulcsa. Ha szereted, amit csinálsz, sikeres leszel.”

Arra kérem az Olvasókat – és remélem, jelentős számban vannak –, ha szeretnének részt venni hasonló cikkek megírásában, és az írásokkal kapcsolatban gondolataikat, gyakorlati tapasztalataikat készek megosztani a többi altiszttel, jelentkezzenek a soos.lajos@mil.hu e-mail címen.

Soós Lajos főtörzsszázados

A páncélos kiképzési szabályzat forrása:

<https://www.feldgrau.com/ww2-german-panzer-tank-tactics-training-guide>

A fotók forrása: russiatrek.org, sputniknews.com, military-today.com

Aknaposóval felszerelt harckocsi

Világelső harsonás

Dobi János Máttyás főtörzsőrmester, a Magyar Honvédség vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár Központi Zenekar ifjú művésze számára sikeresen indult ez az év. Januárban első lett az Új-Zélandon megrendezett nemzetközi mélyrézfúvós fesztivál szolista kiírt versenyén, februárban különdíjat kapott az International Trumpet Festival (ITF) Nemzetközi Harsonaversenyén, márciusban pedig az abszolút győzelmet vitte el a PaMus Flow Globális Zenei Versenyen. A rangos zenei elismeréseket tenorharsona kategóriában nyerte a dandár tartalékos altisztje.

A pandémia okán kialakult helyzetben 2021 elején ezeket a nivós zenei versenyeket online rendezték meg, nemzetközi zsűritagokkal. A megmérettetésre a világ minden tájáról neveztek tuba-, eufónium- és harsonaművészek. Az online megrendezésű versenyek esetében a zenészek az előadott műveket felvételre rögzítik, s ezeket küldik el a rangos zsűritagoknak.

A szegedi születésű és a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen végzős ifjú tehetség olyan versenyeken ért el első helyezést, amelyeknek – többek között – az egyik díja, hogy meghívást kapott az új-zélandi „New Zealand International Brass Festival” következő, jövő évi programjára szolista fellépőként.

Az Alba Regia Szimfonikus Zenekarban megbízott szólamvezetőként és a Fővárosi Operettszínházban zenekari tagként is tevékenykedő művész 2020 őszétől a Magyar Honvédség vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandárnál szolgál, a Központi Zenekarban játszik. A tartalékos altisztet a sikeres versenyek kapcsán kérdeztük a múltjáról, jelenéről és jövőéről, katonai, zenészi és emberi hitvallásáról.

– Gratulálunk a sikereidhez! Mi vezetett a zenéhez, hogyan lettél zenész?

– Édesanyám és nagyapám is zenész, szóval születésem óta zene vesz körül. Egészen kicsi voltam, amikor édesanyám elkezdett zongorázni tanítani. Aztán amikor egy koncerten megláttam a harsonát,

valamiért nagyon megtetszett. Amint lehetett (miután kicserélődtek a tejfogaim), rögtön harsonával kezdtem el a zenélést úgy 7-8 évesen Szegeden; a Király-König Péter Zeneiskolában, Szelezsán István tanár úrnál tanultam.

– Mikorra tehető életed első sikere?

– Igazából korán elkezdődött, szerencsére! Úgy 9-10 éves lehettem, amikor megnyertem az első országos versenyemet, aztán jöttek a győzelmek sorban, köztük több nemzetközi elismerés is. Nyolcadikos koromban éreztem először igazán úgy, hogy elismerik a munkámat, amikor is Szeged Város Önkormányzatától megkaptam a Szeged Ifjú Tehetsége díjat.

– Hogyan zajlott az online megmérettetés? Miben más egy ilyen verseny, mint a hagyományos?

– Őszintén szólva, meglepődtem. Azt éreztem, hogy erős felvételeket küldtem be, de előre sajnos semmit nem tudtam a többi résztvevőről. Nem volt információm arról, hogy kik adtak be darabokat, mit és hogyan játszottak. Az előnye viszont, hogy annyiszor futottunk neki, ahányszor csak kellett. Esténként mindig meghallgattam a friss anyagot, s ha valami nem tetszett, akkor fölvevők újra és újra. Szó, ami szó, ez elég nagy önkontrollt kívánt, amire a digitális viszonyok közepette igencsak szükség van. Ebben a helyzetben ugyanis nincs „külső fül”, megerősítés, javítás, s az ember eléggé elcsúszhat, ha mindig

csupán magának fújja a négy fal között. Egészen más ugyanis az, amit egy zenész játék közben, „belülről” hall, mint amit mások érzékelnek a játékból.

– Miért és hogyan lettél katonára? Milyen pluszt adott neked a Magyar Honvédség?

– Megkeresett a Központi Zenekarban játszó egyik harsonás kolléga és jelezte, hogy lenne lehetőség csatlakozni hozzájuk. Átgondoltam, és arra jutottam, hogy az ország legnagyobb és az egyik legjobb hivatásos fúvószenekarában játszani óriási megtiszteltetés, és vesztíteni semmiféleképpen nem fogok azzal, ha megpróbálom – és eddig nemhogy nem vesztettem semmit, hanem sikerült sok mindent a saját javamra fordítanom. Igaz, még nem régóta vagyok a Magyar Honvédségnél, de már most hozott egy olyan rendet és állandó rendszert az életembe, amiből máris profitáltam.

– Mit jelent számodra zenészként az egyenruha?

– Az egyenruha számomra egy olyan viselet, amit szerintem igazán nagy tisztelet övez, és büszkén viselem, mint a Magyar Honvédség tartalékos altisztje. Sokak szerint a felnőttiség és az erő szimbóluma is.

Egy felnőtt vállalja a tetteit és éretten gondolkodik. Ez természetesen felelősséggel is jár, aminek igyekszem legjobb tudásom szerint eleget tenni, zenészként és katonaként egyaránt.

– **Szeretsz a Központi Zenekarban játszani? Mit jelent számodra a zenész katonák közössége?**

– Már alig várom, hogy rendezvényről rendezvényre ismét játszassak a zenekarban, ugyanis a jelenlegi helyzetben a kulturális-zenei programok sajnos háttérbe szorultak. Az MH Központi Zenekar egy igazi bajtársi közösség, ahol az egyéni képességeinket maximálisan beleadjuk a közös sikerbe. Óriási öröm számomra, hogy a zenekar vezetői szólistaként is számítnak rám, amint újra lehetőség lesz koncerteket tartani. Ez igazán nagy megtiszteltetés számomra; örömmel vállalom ezt a feladatot, és legjobb tudásom szerint igyekszem teljesíteni.

– **Úgy tudom, a jelenlegi helyzet azt kívánta, hogy katonaként más fronton is helytállj.**

– Így igaz. A vírushelyzet okán először egy fertőtlenítő raj tartalékos katonájaként tevékenykedtem, április 1-jétől pedig az Országos Korányi Pulmonológiai Intézetben teljesítek szolgálatot.

– **Végül: milyen terveid vannak a jövőre nézve, hogyan „képzeld el magad” 10 év múlva?**

– Megmondom őszintén, a legfőbb tervem, hogy elégedetten fekhthessek le minden nap, és hogy elmondhassam: a tőlem telhető legtöbbet megtettem azért, hogy minél jobb lehessenek, és hogy akik fontosak a számomra, büszkék lehessenek rám! Ha ez sikerül, akkor úgyis azt fogom elérni, amiért megdolgoztam és amiért a legtöbbet megtettem. Egyszóval igyekszem kihozni magamból a maximumot, többre pedig nem vágyom, mert az lehetetlen. Ha ez sikerül, akkor teljesen mindegy, hogy hol leszek 10 év múlva.

Mercsényi Melinda

Fotók: Kun-Orosz Adrienn

Megemlékezés március 15-éről

Néhány nappal a gyakorlatilag teljes mozgás- és cselekvési szabadságot korlátozó (indokolt és szükséges) intézkedések olaszországi bevezetése előtt, a teljes személyi biztonságra való törekvés figyelembevételével emlékeztünk meg az 1848/49-es forradalom és szabadságharc kiindulópontját jelentő március 15-éről.

Március 12-én a Gianicolo-dombon rendezett rövid de megható főhajtás során az emlékezés ko-

szorúját Belső Károly ezredes (Magyarország katonai attaséja) és dr. Murinkó Attila ezredes (katonai összekötő tiszt az olasz véderő vezérkarában) helyezte el Türr István altábornagynak a szoborpark központi helyén lévő szobránál. Kovács Ádám Zoltán, hazánk római nagykövete és dr. Habsburg-Lotaringiai Eduárd Károly, Magyarország nagykövete a Szentszéknél a Vatikánban és a Máltai Lovagrendnél főhajtással tisztelt meg a „kis magyar Garibaldi” (Garibaldino Ungherese) szobránál.

Türr István (született Thier) (Baja, 1825. augusztus 11. – Budapest, 1908. május 3.) szabadságharcos, olasz királyi altábornagy. Az olasz 1848-as egységesítési harcok részese, a Korinthoszi-csatorna építésének egyik szervezője.

Kovács Ádám nagykövet a történelmi eseményeket korunk kihívásaival ötvöző beszédének végén hangsúlyozta – utalva az immár több mint egy éve az egész világon dúló koronavírus-járványra – : kívánja, hogy hamarosan „a maszkok helyett mosoly legyen az arcokon...”.

Dr. Murinkó Attila ezredes

Fotó: archív (Magyarország római nagykövetsége) és a szerző felvétele

Édesanya

Életünk során csak egyetlen egy ember van, akit – a legszebb szóval – édesanyának nevezünk. Ő az az egyedülálló személy, aki a legnagyobb hatással volt és van az életünkre, attól a pillanattól kezdve, hogy az első lélegzetet magunkba szívtuk. Ő az, aki megvédett, amikor kicsik voltunk, fegyelmezett, amikor valami helytelent tettünk, és minden egyes helyzetben szolgálta a mi érdekeinket. A legnagyobb szeretettel és védelemmel burkolta be az életünket. Május 2-án, anyánapján emlékeztünk meg róluk, az édesanyákról.

Sajnos elkerülhetetlen, hogy életünk egy napján elveszítsük őt. Talán ez az öregedésünk legszomorúbb része, amikor útközben el kell búcsúznunk azoktól, akikre támaszkodtunk, akiktől tanultunk és akik a társaink voltak életünk során. De Ő, az édesanya, pótolhatatlan. Új barátokat szerezhetünk, de az édesanyát soha nem tudjuk pótolni. Egész életünkben velünk marad, még akkor is, ha szülők vagy nagyszülők vagyunk is.

Hogyan emlékszünk rá? Talán egyik unokáját a nevére neveztek el. Talán olyan ételeket készítenek, amelyeket gyermekkorunkban szeretünk, és Ő készített a számunkra. Talán egy ékszert viselünk, amelyet Ő adott nekünk, vagy a halála után került hozzánk, és bár nem biztos, hogy értékes, ám csodálatos rezgéseket áraszt, csupán azért, mert régen Ő viselte.

Az én édesanyám nagyon korán meghalt, és ez a szomorú tény azóta is sokszor feszíti és bánattal tölti meg a lelkem. Amikor vágyom, hogy csak úgy, a nyugtató jelenlétével ott legyen mellettem, és mondja, ahogy csak egy édesanya tudja mondani: „Ne aggódj, minden rendben van!” Ettől az egy kis mondattól könnyebb levegőt venni, a borús felhők elúsznak a nap sugarai előtt és a nyugalom békéje áraszt

el bennünket. Van néhány könyvem, ami az övé volt, nagy becsben tartom őket könyvespolcomon. Önkéntelenül is az jut eszembe, ahogy beszélgettünk a regény szereplőiről, és arra a rövid pillanatra mi is a cselekmény részei lettünk, mintha ott lettünk volna Angliában a lowoodi árva mellett, vagy az Exodus nevű komphajón, amikor az befutott Haifa kikötőjébe.

Régimódi konyhánk volt, egy olyan készülékkel sem rendelkeztünk, amelyet ma természetesnek tartunk, ha csak az NDK robotgépet nem vesszük annak. A csütörtök volt mindig mosónap, és a mai napig érzem a tiszta lepedők csodálatos illatát, ami a napon, kifeszítve a fák között lebegett a szélben.

Életünk nagy eseménye az volt, amikor megvettük az első színes televíziókat, egy Videoton készüléket, aminek a fő üzenete nem az volt, hogy színes, hanem az, hogy japán képcsöve van.

Gyerekkoromban nem volt sok szórakozási lehetőség a kisvárosban, ahol éltünk; a nagy kulturális esemény az volt, amikor anyámmal elmentünk moziba. Ott láttam először musicalt; a dalok minden szava fent a vásznon magyarul, és a mozi ilyenkor „egy kis dúdolássá” változott az ismert dallamok hallatán. De a legemlékezetesebb számomra mégiscsak az volt, amikor együtt néztük meg a Jób lázadását. Akkor láttam sírni először, és ettől, hogy Ő sírt, én is sírtam, ott olyan közel éreztem magam hozzá, hogy nem volt számomra kérdés, Ő a világ legcsodálatosabb asszonya.

Abban az időben született, amikor a háború feldúlt mindent, és az emberiség a legkegyetlenebb arcát fordította nemcsak egymás, de Isten felé is. Amikor családokat vittek haláltáborokba és égettek el gázkamrákban, mert zsidók voltak. A háború után tanult, zongorázott is, de bölcsességét nem a padok-

ban kapta, hanem az élet iskolájától. Nekünk menedéket teremtett, ahol mindannyian biztonságban éreztük magunkat. Ő tanított bennünket őszinteségre és tisztességre, erkölcsre és szeretetre. Soha nem nevetett az álmainkon, de megpróbált segíteni nekünk azok valóra váltásán.

Van egy kép róla az ágyam mellett, egy fiatal lány fekete-fehér fotója, aki mosolygósan, nagy reményekkel tekint a fényképezőgép kamerájába. Ez a kép itt van előttem, ahogy írok, észreveszem, hogy azokat a kifejezéseket használom, amelyek az övéi voltak. És csak most látom, hogy a kép visszaverődik rám, amikor a tükörbe nézek.

Az élet továbbhalad. Minden megváltozik. Bejárjuk a világot, olyan dolgokat érünk el és tapasztalunk meg, amelyekről soha nem is álmodtunk. Ami azonban mindig állandó és örök, az az édesanya, az édesanyánk szeretete.

Totha Péter Joel
tábori főrabbi
Fotó: archív

A célkeresztben Tokió

Beszélgetés díjazott katonasportolóinkkal

Ez év januárjában adták át az Év sportolója díjakat. Több katonasportoló is szerepelt az elismertek között. Karakas Hedvig törzsőrmester lett a 2020-as Év női sportolója, Lőrincz Viktor törzsőrmester az Év birkózója, Bragmayer Zsanett szakaszvezető az Év triatlonversenyzője, Alekszejev Tamara szakaszvezető az Év öttusázója, Hosnyánszky Norbert szakaszvezető pedig az Év vízilabdázója. Valamennyien a Magyar Honvédség Altiszti Akadémia Sportszázadának állományába tartoznak. Kiváló sportolók, ragyogó teljesítmények, nagyon „veretes névsor”, talán még azok számára is, akik csak a sporthíreket hallgatják meg. Velük beszélgettünk.

Az adott szakszövetség, Karakas Hedvig törzsőrmester esetében pedig a teljes sportszakma választott meg benneteket az év legeredményesebb sportolójának. Szívből gratulálok az elért nagyszerű eredményhez, a Honvéd Altiszti Folyóirat olvasói és a magam nevében tisztelettel köszöntelek benneteket! Kérem, mutatkozzatok be, mondjátok el, hogyan kezdődött a sportpályafutásotok.

Karakas Hedvig törzsőrmester (K. H.): Szolnokon születtem, a judo már 21 éve az életem része. Mindig is imádtam sportolni, ahogy a szüleim is. Anyukám szerette volna, ha balettra járok, szerinte szépen buk-fenceztem. Általános iskolásként választanom kellett a tánc és a csel-

gáncs között; a bátyámat követtem, ahogy kicsiként mindenben. Már óvodásként nagyon szerettem volna megkapni azt a fehér kis judoruhát, amit a keresztmamám varrt neki lepedőből; szerintem akkor eldőlt, hogy a judónak fontos szerepe lesz az életemben. Gyerekként sok sportág vonzott. Tízéves koromban jött el a pillanat, amikor a szüleim levittek egy judoedzésre, elfogadva a szakmabeliek kérését. Jó döntés volt!

Alekszejev Tamara szakaszvezető (A.T.): Hétéves koromban találtam rá az öttusára. A lovaglás miatt szerettem bele a sportba, ugyanis imádom az állatokat. Amikor megtudtam, hogy lovaglás versenyszám is része az öttusának, megkértem szüleimet, hogy hadd

2020-ban Karakas Hedviget választották az Év női sportolójának

Alekszejev Tamara a lovaslás miatt szeretett bele az öttusába

járjak el edzésekre. Onnantól támogattak a pályafutásomban.

Bragmayer Zsanett szakaszvezető (B. Zs.): Triatlonversenyző vagyok, humánkineziológusi tanulmányokat folytatok. Négyéves korom óta úszom, emellett jó pár sportágat kipróbáltam, többet versenyszerűen is. A teljesség igénye nélkül: a karate, foci, vitorlázás, tenisz, tollaslabda, atlétika és az öttusa világában is szereztem több-kevesebb tapasztalatot. Kilencévesen volt az első triatlonversenyszámom, és bár jó néhányszor előfordult, hogy több sportot is űztem egy adott időszakban, mindig visszataláltam a triatlonhoz. Immár 17 éve ez a sportág tölti ki a mindennapjaimat.

Lőrincz Viktor törzsőrmester (L. V.): 1997-ben kezdődött a sportpályafutásom Cegléden, a CVSE Birkózó Szakosztályban. Nagyon nem is volt választásom, hogy milyen sportot űzzek: örökmozgó voltam, ezért aztán a szüleink úgy gondolták, az lesz a legjobb, ha követem a bátyámat a birkózóterembe, hogy le tudjam vezetni a rengeteg energiámat.

Hosnyánszky Norbert szakaszvezető (H. N.): Vízilabdázó vagyok. Több mint háromszáz alkalommal húztam magamra a nemzeti sapkát. Tízéves koromban kezdtem vízilabdázni. Előtte úsztam, és ahogy ez sok esetben megfigyelhető a gyerekeknél, én is mindenféle sportban kipróbáltam magam, de a vízilabdában találtam meg igazán azt, amit kerestem.

Mióta sportoltok a Budapesti Honvéd Sportegyesületben és mikor csatlakoztatok a Magyar Honvédséghez?

K. H: A londoni Olimpia után, 2012-ben lejárt a szerződéselem. El kellett döntenem, hol folytatom a pályafutásomat. Ekkor már a fővárosban éltem, elkezdtem a Testnevelési Egyetemen a tanulmányaimat, így mindenképp Budapesten szerettem volna maradni. Toncs Péter – aki jelenleg is az edzőm – megkeresett, hogy szeretne velem dolgozni. Átgondoltam, végül a BHSE és Peti mellett döntöttem.

A. T.: 1995-ben kezdtem el öttusázni. 2018-ban csatlakoztam a Magyar Honvédség állományához. Ez Székesfehérváron történt, ahol

mint önkéntes területvédelmi tartalékos katona elvégeztem tíz modul a számunkra meghatározott felkészítésből.

B. ZS.: Utánpótlás korom óta a Team Újbuda csapatában készülök, amit a három olimpiát megjárt Kuttor Csaba vezet. Több csapattársam a Magyar Honvédség katonája, közülük hallottam a Sportszázadról, amire tavaly októberben csatlakoztam. A zsúfolt felkészülési program mellett egy egyhetes alapfelkészítést volt módom ez ideig teljesíteni.

L. V.: Több mint 20 év ceglédi élsportolás után 2018-ban, testvéremmel együtt átigazoltunk a Budapesti Honvéd SE Birkózó Szakosztályához, ezzel együtt a Magyar Honvédség Sportszázadhoz is csatlakoztunk. A CVSE a nevelőegyesületünk volt, ezer szállal kötődtünk hozzá, ezért igencsak nehéz döntés volt a váltás, de visszautasíthatatlan lehetőségnek tartottuk a Honvéd ajánlatát. Azóta sem bántuk meg.

H. N.: A BVSC-ben kezdtem vízilabdázni, majd onnan a Ferencvárhoz igazoltam, ahol 16 évesen bemutatkozhattam az OBI-ben. Több magyar élcsapatban is játszottam, és a légióskodást is megta-

pasztaltam, az olasz bajnokságban, a Florentinában szerepeltem. 2020 júliusában igazoltam a Honvédhoz, és nagyjából ugyanekkor csatlakoztam a Magyar Honvédséghez is.

Miért volt vonzó számotokra a honvédség, a kettős – sportolói és katonai – életpálya?

K. H.: Három évvel ezelőtt nyílt lehetőségem csatlakozni a Magyar Honvédség Sportszázadának állományához. Meggyőződésem, hogy az élsport és a „katonalét” hasonló értékeket képviselnek, itt is és ott is fontos a kitartás, a küzdőszellem, a hazaszeretet, a bajtársiasság. Nem utolsósorban egy versenyzőnek gondolnia kell a „sport utáni életre” is, és a felkínált kettős életpályamodell kiváló lehetőség; nyugalmat biztosít, hogy sportpályafutásomat befejezve katonaként szolgálhatok.

A. T.: 2018-ban Budapesten rendezték meg az öttusa katonai világbajnokságot, és szükség volt még

egy emberre a csapatban, ekkor kerestek meg a Magyar Honvédségtől, amit hatalmas megtiszteltetésnek éreztem. Ismert volt előttem, hogy megalakult a Sportszázad, és én is szerettem volna a tagja lenni.

B. Zs.: A sporttársaim között több katona is van, tőlük tudtam meg, hogy a Sportszázad megalakult. Mindig is vonzott a katonai élet, de nem tudtam összeegyeztetni az élsporttal, szóval éltem a felkínált lehetőséggel és csatlakoztam a század állományához. A kettős életpályamodell biztos jövőképet ad, ha abbahagyom az élsportot, szerződéses katonaként folytathatom a pályámat.

L. V.: A Honvéd birkózószakosztályának igazgatója, Balogh Vilmos keresett meg minket a testvéremmel, de igazság szerint az érdeklődés kölcsönös volt, hiszen már a levegőben volt a ceglédi távozásunk. Igazgató úrral már a kezdetektől megtaláltuk a közös hangot, szimpatikus volt, amit felvázolt az elképzeléseiről, valamint a Magyar Honvédségről. Közösek a céljaink, és nyugodt szívvel jelenthetem ki, hogy az eltelt három évben a kapcsolatunk csak erősödött. Hosszú távra tervezünk a BHSE-vel és a Magyar Honvédséggel is.

H. N.: A honvédség állományába a Honvédba igazolásomat követően kerültem, felajánlották a lehetőséget,

hogy a Sportszázad állományához is csatlakozhatok. Szimpatikus volt a felvázolt kettős életpályamodell, és az is, hogy a versenyeken a Magyar Honvédséget is képviselhetem.

Visszatekintve sportpályafutásotokra, melyik eredményetekre vagytok a legbüszkébbek, illetve hova soroljátok a beszélgetésünk apropójául szolgáló elismerést?

K. H.: Az összesre büszke vagyok, hiszen nagyon hosszú út áll mögöttem. Az olimpiákon való részvétel talán kiemelkedik, a legtöbb sportágban az a csúcás, így büszke vagyok rá, hogy a közelébe jutottam, de a csúcsra eddig még nem értem fel, bízom benne, hogy az is megadatik. Óriási megtiszteltetés, hogy én kaptam meg az Év női sportolója díjat, és képviselhetem a sportágamat és a honvédséget egyaránt. Rengeteg munka van ebben a sikerben, örömteli, hogy ezt ilyen formában is elismerik. Erről a címről nem is álmodoztam, hiszen olyan erős a magyar sport, hogy egyáltalán a legjobb tízbe való bekerülés is nagyon távolinak tűnt. A tavalyi év mindenki számára más volt, nekem szerencsére sikerült kihoznom belőle a maximumot.

A. T.: Talán a 2017. évi Világkupa döntőjében elért 1. helyezést emelném ki. Erre az aranyéremre vagyok a legbüszkébb, előtte sosem volt ki-

Bragmayer Zsanett-tet mindig is vonzotta a katonalét

Lőrincz Viktornak (testvérével együtt) Cegléden indult a sportpályafutása

magasló egyéni eredményem, ez a világbajnokság-győzelem hozta meg az áttörést. Minden összejött azon a napon, olyan érzésem volt, hogy az összes csillag együtt áll, és az én versenyzésemet segíti.

B. Zs.: Ötszörös magyar bajnok vagyok, öt egymást követő évben szereztem meg az első helyet, ha minden igaz, eddig ezt csak nekem sikerült elérni. Emellett az U23-as EB 2. és a Felnőtt Világbajnokság 3. helyezéseimre vagyok még igen büszke. A tavalyi év több szempontból is furcsának mondható, ugyanis nem voltak nemzetközi versenyek, de szerencsére a hazaiakat többé-kevésbé meg tudták rendezni. Több év után rajthoz tudtam állni öt versenyen is, amiket megnyertem, így a 2020-as évet veretlenül fejeztem be. Eredményeim alapján számítottam rá, hogy én fogom nyerni a díjat, de mindig nagy öröm számomra, ha elismerik az elért eredményeket.

L. V.: Legbüszkébb az Európa-bajnoki címekre vagyok, de a tokiói olimpiai részvételt érő világbajnoki ezüstéremem és a katonai világbajnokságon elért aranyéremem is kedves számomra, hiszen ezek az eredmények mind-mind meghatározták a pályafutásomat. Örülök neki, hogy a Magyar Honvédség tagja lehetek, és büszke vagyok rá, hogy már több elismerést vehettem át személyesen dr. Benkő Tibor honvédelmi miniszter úrtól.

H. N.: A sportpályafutásom eredményei közül az olimpiai, a világ-

és az Európa-bajnoki címekre vagyok a legbüszkébb. A vízilabda egy csapatsport, hasonlatosan a honvédséghez, nálunk is a csapat, az együttesen elért eredmények a hangsúlyosak. Minden elismerést örömmel fogadunk, jólesik a pozitív visszacsatolás, de a vízilabdázásban a közösen elért eredmények azok, melyek igazán fontosak.

Kicsit szakadjunk el a sportszakmától! Mutakoztatok be, milyenek vagytok magánemberként, mi a hobbitok, mit csináltok, ha éppen nem a következő megmérettetésre készültök?

K. H.: Úgy gondolom, egy sportoló nem csak az edzéseken kell, hogy sportoló legyen, hanem mindig, úgyhogy e szerint élem mindennapjaimat. A pihenés, az alvás, a kikapcsolódás, az étkezés, egyszerűen minden a sportról szól nálam. Nyilván szükség van a regenerálódásra is, a legjobban a családdal és a barátaimmal töltött idő kapcsol ki, bármi is legyen a program. Nagyon lefoglal a sportolói életmód, mind fizikálisan, mind pedig időbeosztás szempontjából. Emellett a főzést emelem ki, imádom főzni és vendégül látni családtagokat, barátokat, szeretem az efféle készülődést.

A. T.: Sajnos nincs sok időm az élsport mellett, bár van egy új hobbim, ha lehet annak nevezni. Párommal füstölt halat készítünk, nagyon nagy sikere van a kóstolók

körében. A sport mellett a honvédség is fontos dolog az életemben, katonaként is meg akarok felelni az elvárásoknak. Azt tervezem, hogyha a sportfelkészülésem időbeosztása engedi, az olimpia után végrehajtom az Egységes Alapképzést.

B. ZS.: Sajnos az állandó edzőtáborok és versenyek miatt nagyon kevés időt tudok Magyarországon lenni, így, ha éppen itthon vagyok, akkor legtöbbször a családdal és a barátaimmal töltöm a szabadidőmet. Ilyen alkalmakkor általában aktív pihenéssel töltődünk fel, kirándulással, sétálással pihenjük ki a „hétköznapi megpróbáltatásait”. Ha az időm engedi, szívügyemnek tekintem, hogy katonai feladatokat lássak el. A feladatokban szerepet vállalva jobban megismerhetem a katonákat, a közösséget, mely lehetőséget kínált fel számunkra, hogy a sportpályafutásunk lezárása után egy második karriert kezdhessünk szerződéses katonaként.

L. V.: Az igazság az, hogy az élsport mellett, családapaként nem

Hosnyánszky Norbert szakaszvezető kiképzési foglalkozáson és a medencében

snowboard vagy a padelezés (a tenisz és a fallabda mixéből született sportág – *a szerk.*), de a horgászat is közel áll hozzám.

Milyen terveitek vannak az idei évre, milyen eredményekkel lennétek elégedettek 2021-ben?

K. H. Természetesen az idei évre egy tokiói aranyérem a legnagyobb cél, szeretném magamból kihozni a maximumot. Arra készülök, hogy tökéletes legyen a felkészülésem, és az adott napon ki tudjon jönni belőlem minden, ami bennem van.

A. T.: Azt gondolom, mint minden sportolónak, aki olimpiai ciklusokban gondolkodik, nekem is az olimpiai arany az álmom. Szeretnék kijutni az olimpiára és ott a lehető legjobb eredményt elérni.

B. Zs.: A legfontosabb versenyem nekem is az olimpia lesz, ahol az eddigi legjobb magyar női eredményt szeretném túlszárnyalni, de a legfőbb célom az első tízbe bekerülni. Tervezetten áprilisban rendeznek még kvalifikációs versenyeket, azokon szeretnék javítani az olimpiai ranglistahelyezésemen. Az év végén, a világbajnoki futamon szintén az első tízben szeretnék „bejönni”, remélem meg tudom valósítani a kitűzött célokat, és a tavalyi évhez hasonlóan, idén is sikeres leszek.

L. V.: Az idei évben egyértelműen az olimpia a fő cél, amire gőzerővel készülünk, és szeretnénk a lehető

legjobb eredményt elérni. Nyilván minket is rosszul érintett, hogy a világjárvány miatt egy évvel eltolták az ötkarikás játékokat, mivel jó formában, remek felkészültségi szinten voltunk. Azóta volt egy sportsérülés, illetve átestem a koronavírus-fertőzésen is, de kijelenthetem, hogy az alapozás végére eljutottam újra arra a szintre, ahova szerettem volna. Persze mindig van egy-két dolog, amit csiszolgatni kell, de augusztusig még van idő, mire odaérünk az olimpiára, remélem, hogy csúcsmódba tudok kerülni. Nem titkolt vágyam, hogy éremmel térjek haza Japánból. Nagyon bízom benne, hogy ez a testvéremmel, „kézen fogva”, sikerülni fog! Ezért dolgozunk, ez a mi nagy célunk.

H. N.: 2021-ben egy olimpiai éremmel lennék elégedett, nyilván az aranyérem lenne a legjobb. A klubcsapatommal, a Honvéddal minél jobb helyezést szeretnénk elérni a bajnokságban.

Nagyon köszönöm, hogy rendelkezésre álltatok! Bízom benne, hogy zavartalan lesz a felkészülésetek, a sérülések, betegségek messzire elkerülnek benneteket, és meg tudjátok valósítani a kitűzött célokat. Ehhez kívánok Olvasóink nevében is nagyon jó erőt, egészséget és sok szerencsét!

Soós Lajos főtörzszászlós

Fotó: honvedelem.hu és a sportolók.facebook oldala

sok időnk marad, de nyilván vannak olyan programok, amiket jómagam és a testvérem is nagyon szeretünk csinálni. A legtöbbször ez a sporthorgászatban merül ki, ami kiskorunk óta az életünk része, hiszen már gyerekként is a vízparton töltöttük a szabadidőnket. Az évek során ez a tevékenység még fontosabbá, hangsúlyosabbá vált. Van egy törzshelyünk Miskolc mellett, Harsányban, ami talán még Európában is páratlan. Jut eszembe, nemrég foglaltuk le az új időpontunkat, a tervek szerint Tokió után egy hetet töltünk majd el itt; így szoktunk feltöltődni a soron következő feladatokra, edzőtáborozásokra.

H. N.: Szeretek a családommal lenni, szeretem a szabadidőmet velük tölteni. Egyébként sok mindent szívesen csinálok, több, egymástól eléggé különböző hobbim is van. Nem vagyok otthonülő típus, az általam kedvelt szabadidős tevékenységek az aktív pihenési formák közé sorolhatók. Gondolok itt olyan sportok úzására, mint a wakeboard, a

Jó helyen és jó kezekben

Terveink szerint a Honvéd Altiszti Folyóirat következő (2021/3.) számában közöljük a Pápai Svájci Gárda rangidős vezető altisztjével készült beszélgetést. Az interjú előkészítése során Guillaume Favre főtörzsőrmester (bal oldali kép) érdeklődéssel lapozgatja Vatikánvárosi Államban folyóiratunk korábbi számát. A jobb oldali képen a rangidős altiszt kollégái – kü-

lönböző szolgálati alkalmakra meghatározott ruházatban – laptársunk, a Magyar Honvéd magazinnal fotózkodnak.

*Szöveg és kép:
dr. Murinkó Attila ezredes*

A Honvédségi Szemle 2021/3. számának tartalmából

Porkoláb Imre ezredes – Hennel Sándor őrnagy – Hegedűs Ernő alezredes:

Modernizáció és innováció (2.)

Kiss Álmos Péter:

A NATO válasza a hibrid fenyegetésre

Csurgó Attila ezredes:

Az erők megóvása napjaink műveleti környezetében

Székelly Zoltán alezredes:

Az önkéntes tartalékosok a különleges jogrendben

Ádám Barnabás ezredes:

A szövetséges haderők lovassági alakulatainak szervezete és feladatai a 21. században

Szabóné Szabó Andrea alezredes:

Küldetésorientált vezetés: a szemléletváltás mint a hatékonyság záloga

Szabó Zoltán alezredes:

A magyar ifjúság generációs sajátosságai

és a biztonsághoz való viszonyulása

Borbély Zsuzsanna:

Specifikus stresszorok a rendvédelmi szervezeti kultúrában

Szakács Zoltán orvos ezredes:

Az alvás és a katonai szolgálat

Kelemen Roland:

A kivételes hatalom kontinentális modelljének eredeti rendszerei. A német és az osztrák kivételes hatalmi struktúra kialakulása és fejlődése az első világháborúig

Ujhegyi Péter:

A biometria kialakulásáról és alkalmazásáról

Csikány Tamás ezredes:

Hozzászólás A Magyar Honvédség szárazföldi haderőnemének jövője a nemzeti tisztképzés modernizációjának tükrében című tanulmányhoz

A Honvéd Altiszti Folyóirat szerkesztőbizottsága és olvasói nevében köszöntjük az édesanyákat és gyermekeiket!

A ZRÍNYI KIADÓ AJÁNLATA

MAGYARORSZÁG HADTÖRTÉNETE II.

MAGYARORSZÁG HADTÖRTÉNETE

II.

Az oszmán hódítás kora
1526–1718

AZ OSMÁN HÓDÍTÁS KORA, 1526–1718

A négykötetes *Magyarország hadtörténete* harminc év elteltével mutatja be újra – a korábbi összefoglalóktól némileg különböző korszakolással és eltérő hangsúlyokkal – 1100 éves hadi történelmünket.

A második kötet Magyarország, pontosabban a Magyar Királyság, az Erdélyi Fejedelemség és az oszmán hódoltság területek 1526 és 1718 közötti hadtörténetéről szól. Az időhatárokat a mohácsi csata és a pozsareváci béke, vagyis az oszmán hódítás kezdete, illetve a királyság utolsó területeinek török uralom alóli felszabadítása adja.

A kötetben a legújabb kutatási eredmények szintézise olvasható, amely korszerű tematika szerint tárgyalja a Magyar Királyság hadügyi struktúráját és intézményeinek a Habsburg-birodalom hadügyi rendszerébe történő beilleszkedésének eredményeit és problémáit.

A kötet gazdag képanyaga megjeleníti a harcok színeit, a korabeli szereplőket és felszerelési tárgyait.

Akik szeretnék többet is megtudni az egyes fejezetek témáiról, azoknak az irodalomjegyzék segít a további eligazodásban.

▲
ISBN 978 963 327 562 7
Méret: 210×280 mm
Keménytáblás, 612 oldal
Ár: 9900 Ft

▶
A sorozat korábban
megjelent kötetei

MAGYARORSZÁG HADTÖRTÉNETE I.

A kezdetektől
1526-ig

MAGYARORSZÁG HADTÖRTÉNETE III.

Magyarország a Habsburg Birodalomban
1718–1919

MAGYARORSZÁG HADTÖRTÉNETE IV.

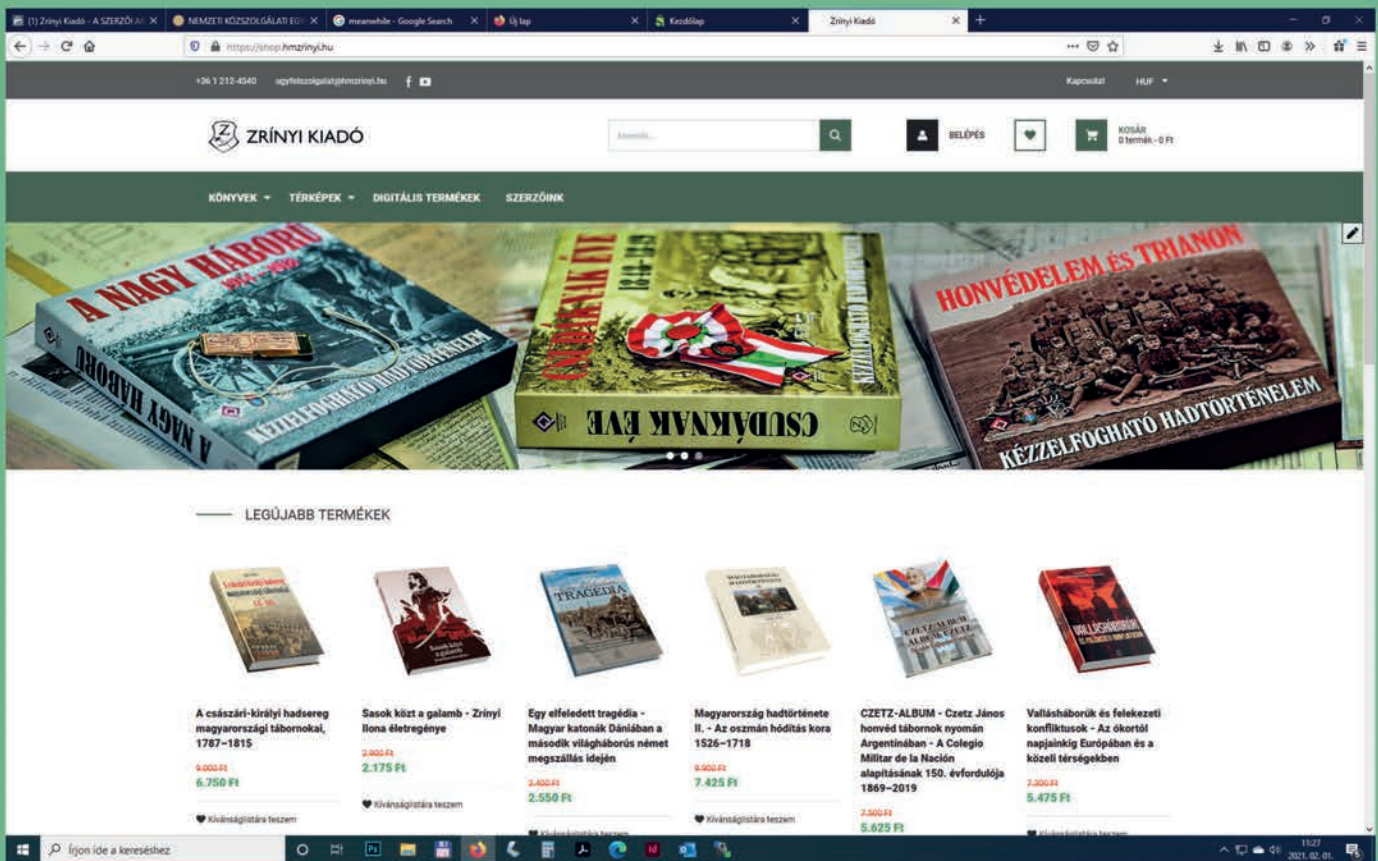

1919-ig
napjainkig

Zrínyi Kiadó – HM Zrínyi Nonprofit Kft. • Könyv- és térképbolt: 1024 Budapest, Filler u. 14. • Nyitvatartás: hétfőtől péntekig 9.00–16.30
Tel.: +36 1 212 4540 • E-mail: gyor.edina@hmzrinyi.hu

www.hmzrinyi.hu • Webáruházunkban akár **25%** kedvezménnyel is vásárolhat.

A ZRÍNYI KIADÓ KÖNYVEI ÉS KIADVÁNYAI 25%-OS KEDVEZMÉNNYEL MEGVÁSÁROLHATÓK A SHOP.HMZRINYI.HU OLDALON!

Humor

Autós hasonlat

Szabó törzsőrmester hazaér a javítóműhelyből, mire a lánya így fogadja:

– Képzeld, Apa, egy fiú olyat mondott, amit nem értek. Azt mondta, hogy szép a szélvédőm, gyönyörű a csomagtartóm és a futóművem, jó a kasztnim és kifogástalanok a lökhárítói. Ez szerinted mit jelent?

– Mondd meg neki, hogy még garanciális vagy, és ha fel meri emelni a motorháztetődet, lerúgom a kipufogóját!

Építkezés

Tóth zászlós házat épített, és folyamatosan figyelemmel kíséri, mi lesz a számtalan misszió alatt összerakott pénzéből. Az egyik látogatása során aggodalmasan nézi a kőművest, majd így szól:

– Mondja, mester! Nem lesz nagyon vékony ez a fal? – kérdezi a zászlós.

– Dehogy, uram! Jön még rá a tapéta!

Bukta

Kiss törzsőrmester a rajszemlén odafordul az egyik beosztottjához: – Kovács őrzető, kaptunk egy új beosztást, szóljon azonnal az ikertestvéremnek, hogy jelentkezzen.

– Az ikertestvéremnek?!

– Igen, annak, akit tegnap a focimeccsen láttam, míg maga a nagybátyja temetésén volt...

Kiképzés

A különleges művelti alaptanfolyam résztvevőit a dzsungel túlélésére oktatják. Szabó tizedes nagyon figyel, majd elgondolkodva így szól: – Főhadnagy úr, mi van akkor, ha egy mérgeškígyó véletlenül megmarja?

– Az ilyen esetre mindig van ná-

lam egy jó éles kés. Ha megmar egy kígyó, akkor csinállok egy bemetszést a marás helyén és kiszívom a mérget.

– És mi van akkor, ha teszem azt véletlenül ráül egy kígyóra, és az olyan helyen marja meg, ahonnan nem tudja magának kiszívni a mérget?

– Azon a napon, amikor ez esetleg bekövetkezik, akkor megtudom, hogy kik az igazi barátaim...

Szolgáltatás

Szabó törzszászlós olajcserére viszi a felesége autóját. A mester átveszi, majd így szól:

– Péntek délutánra kész, akkor jöhet érte.

– Hogyhogy pénteken? Ma kedd van, és önök úgy hirdetik magukat, hogy 24 óra alatt megcsinálnak mindent!

– Ez így is van. Napi 8 órát dolgozunk. Szerdán 8 óra, csütörtökön 8 óra, pénteken 8 óra. Ez így összesen 24 óra!

Mosóporreklám

Molnár zászlós felesége egy reklám hatására új mosóport próbál ki.

– Nézd, drágám, milyen ragyogóan fehér lett ez az ing!

– Szép, szép, de nekem kockásan jobban tetszett – válaszolja a zászlós.

Zuhogó esőben

Zuhogó esőben utaznak a katonák a gyakorlótérre egy ponyvás teherautóval, amelynek már csurom víz a platója. Az egyik katona összeszedi a bátorságát és megszólítja az autó sofőrjét:

– Törzsőrmester úr, tudja, hogy itt hátul beázik a ponyva?

– Tudom.

– Ez mindig így van?

– Dehogyis! Csak, ha esik az eső!

HONVÉD ALTISZTI FOLYÓIRAT

Megjelenik évente hat alkalommal,
minden páros hónapban
2021/2. szám (április)

Kiadja a Magyar Honvédség Parancsnokság
A KIADÁSÉRT FELEL:
Dr. Böröndi Gábor altábornagy

SZERKESZTŐBIZOTTSÁG:

Elnök:

Kriston István főtörzszászlós,
a Magyar Honvédség vezénylőzászlósa

Tagok:

Balog Sándor főtörzszászlós

Bálint Ákos főtörzszászlós

Bogya Sándor főtörzszászlós

Dr. Murinkó Attila ezredes

Soós Lajos főtörzszászlós

Tigyi István Zsolt főtörzszászlós

Tömösközy Tamás Kálmán törzszászlós

A folyóirat kiadásában és terjesztésében
közreműködik a HM Zrínyi Térképészeti
és Kommunikációs Szolgáltató
Közhasznú Nonprofit Korlátolt
Felelősségű Társaság – Zrínyi Kiadó

FELELŐS VEZETŐ:

Kulcsár Gábor ügyvezető

A ZRÍNYI KIADÓ VEZETŐJE:

Dr. Isaszegi János ny. vezérőrnagy

Felelős szerkesztő: Kiss Zoltán ny. alezredes
Olvasószerkesztő, korrektor:
Apagyiné Gáspár Jolán
Tervezőszerkesztő: Gábor Mariann
Címlapfotó: Szabó Lajos zászlós

Szerkesztőségi titkár: Pásztor Júlia
A szerkesztőség címe:
1087 Budapest, Kerepesi út 29/B
Telefon: 272-02, 459-5355,
fax: 459-5354
e-mail-cím: kiss.zoltan@hmzrinyi.hu
pasztor.julia@hmzrinyi.hu

Nyomdai kivitelezés:
HM Zrínyi Térképészeti és Kommunikációs
Szolgáltató Közhasznú
Nonprofit Kft. Sokszorosítóüzem
Felelős vezető: Pásztor Zoltán
Ár nélküli, belső terjesztésű kiadvány.

HU ISSN 1586-2917

A folyóirat teljes terjedelmében olvasható
a www.honvedelem.hu portál
kiadványok rovatában

A Honvéd Altiszti Folyóirat tagja
az Európai Katonai Sajtósövetségnek (EMPA)

Történelmi emlékezés

Az első világháború kitüntetései

ELSŐ VILÁGHÁBORÚS NÉMET VASKERESZT

A katonai hőstettekért, kimagasló cselekedetekért adományozható kitüntetés, a Vaskereszt hallatán valószínűleg sokunknak elsőként a harmadik birodalom katonái jutnak eszünkbe. Azonban ezt az elismerést, a teuton lovagok jelképére emlékezve, egy évszázaddal korábban III. Frigyes Vilmos porosz király alapította 1813. március 10-én a Napóleon seregei elleni felszabadító háborúban küzdő katonák számára. Az első világháborúban körülbelül 3,5 millió másodosztályú Vaskeresztet adtak át, míg 145 000 német katona az első osztályú Vaskereszttel tüntette ki magát. A kitüntetéssel kapcsolatban bennünk kialakult elképzelést talán az 1977-ben megjelent Vaskereszt (Cross of Iron) című filmalkotás is erősíti, melyben a keleti hadszíntér poklában harcolók megpróbáltatásairól láthatunk drámai képeket.

NÉMET HÁBORÚS EMLÉKKERESZT (HINDENBURG KERESZT)

A Nagy Háborút vesztésként megélt Németország politikai, katonapolitikai vezetése részéről nem volt elsőrendű fontosságú a harcban részt vevő katonákról való „jelképes” megemlékezés. Jóllehet 1917 környékén tervezve volt egy háborús emlékérem kiadása, de ezt a szándékot a „történelem zivatarai” elmosta. Azonban hazafias érzelmektől vezérelt személyek, katonák a húszas évek elején, 1921. szeptember 21-én megalapították a Német Háborús Emlékérmet. A Harmadik Birodalom első hivatalos kitüntetését – „Ehrenkreuz des Weltkrieges”, azaz Világháborús Becsületkereszt – nem sokkal halála előtt, 1934. július 13-án alapította Paul von Hindenburg vezértábornagy, államelnök (ezért is nevezik Hindenburg-keresztnek). Ezt a keresztet emlékkitüntetésként vezették be azok részére, akik szolgáltak a Nagy Háborúban. Háromfajta változatban készült, kardokkal és kardok nélkül, valamint posztumusz változatokban.

*Lejegyezte és a felvételeket saját gyűjteményéből
készítette: dr. Murinkó Attila ezredes*